

Bergen Tamilsk Avis - no.04 - May 2021 - தேந்தமிழ்தழ் - மாதாந்தி - இல.04 வைகாசி, 2021

மே 17. நோர்வேயின் தேசிய தினமாகும். இந்நாளே நோர்வேயின் அரசியலமைப்பு நாளாகவும் கருதப்படுகிறது. 1814ஆம் ஆண்டில் நோர்வேயின் அரசியல் சாசனம் Eidsvoll எனுமிடத்தில் கையெழுத்திடப்பட்டது.

பல்வேறு அடக்கு முறைகளுக்கும், அடிமைத்தனங்களுக்கும், கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த நாடுகளுள் நோர்வேயும் அடங்கும். தியாகம் நிறைந்த போராட்டங்களுக்கு அப்பால், சுதந்திரம் பெற்று உலகில் உள்ள வளர்ந்த நாடுகளுள் ஒன்றாக மிகச் சிறந்த நிர்வாக கட்டமைப்போடு தனது சொந்த உழைப்பால் நிமிர்ந்து நிற்கிறது.

ஜனநாயகம், சுதந்திரம், சமத்துவம், சமாதானம் போன்ற பண்புகளை கடைப்பிடிப்பதோடு, அவற்றினை உலக நாடுகளுக்கும் எடுத்துக் கூறவல்ல முன்னணி நாடாக நோர்வே திகழ்கிறது.

ஸம்ப்போராட்டத்தால் சிதறி ஒடி வந்த எம் தமிழ் மக்களை, இருகரம் விரித்து வரவேற்று, அணைத்து வாழ்விடம் கொடுத்த வளர்ந்த நாடுகளுள் நோர்வேயும் ஒன்றாகும். இந்நாட்டில் தஞ்சம் புகுந்த வறிய, ஒடுக்கப்பட்ட, போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பல சிறுபான்மையின மக்கள் வாழுகின்றனர். அவர்கள் அனைவரையும் தமது மக்களாக ஏற்று, அனைத்து மனித உரிமைகளையும், வளங்களையும் கொடுத்துள்ளது. நோர்வேயின் குடிமக்களெனும் அங்கீரத்தையும், சலுகைகளையும் வழங்கி வருகின்றது.

இவ்வாறான அழகு மிகு நாட்டின் அரசியல் சாசனங்களை நன்கு மதித்து, வளங்களைப் பாதுகாத்து, வளர்ப்பதே குடிபுகுந்த எமது கடமையாகும். கொரோனாவெனும் பெருந்தொற்று நோய்ப்பரவல் இன்னமும் அடங்குவதாகவில்லை. சில நாடுகளில் மக்கள் விழிப்புணர்வோடு செயற்பட்டு தம்மையும் பாதுகாத்து அயலவரையும் பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

ஆயினும் பல்வேறு நாடுகள் பெரிதும் பாதிப்புக்களாகி பெரும் உயிர் இழப்புகளை சந்தித்து வருகின்றது. அதேவேளை தடுப்புசி போடும் பணி மிகவும் துரிதமாகவும் நடைபெற்று வருகின்றது. இந்நோயிலிருந்து நம்மைப் பாதுகாக்க அரசு, நகரசபை, சுகாதார பொதுப்பணியகம் விடுக்கும் தகவல்கள் மற்றும் பரிந்துரைகளை சிறப்புடன் கடைப்பிடிப்பதே நமது பொறுப்பாகும்.

God 17.mai

தொடர்புகட்டு:
ttoosai@gmail.com
அல்லது,
antonipillai@hotmail.com
Tlf: (0047) 924 636 74

சந்திப்பு - பூலோகநாதன் நடராஜா

சமூக செயற்பாட்டாளர் பூலோகநாதன் நடராஜா - நேர்காணல் - யூவியஸ் அன்றனி

வணக்கம்! தேன் தமிழிதழின் உறவுகளுக்கு உங்களைப் பற்றி சுருக்கமாக ஒரு அறிமுகம் தாருங்கள்?

நான் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் பிறந்தவன் 1973 நவம்பர் 18இல் நேர்வேக்கு நானும் நன்பர் நாகராசாவும் வந்தோம் நாங்கள் இருவரும் நேர்வே வருவதற்கு அன்றனி ராஜேந்திரம் அவர்கள் காரணம் என்று கூறலாம் அவர் அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் ceynor என்ற நிறுவனத்தின் மூலம் அங்கு உதவி புரிந்து வந்தார். அந்த நேரத்தில் நானும், நாகராசாவும் கடல் படகுகளின் மோட்டர்களை திருத்தம் வேலைகள் செய்து வந்தோம் அப்போ அன்றனி ராஜேந்திரம் அவர்கள் நேர்வேயில் உங்களின் இந்த துறைக்கு மிகவும் வரவேற்பு இருக்கிறது நீங்கள் அங்கு வந்தால் இந்த துறையில் படிக்கலாம் என்று கூறி எம்மை வரவேற்றார். நேரடியாக பேர்கள் நகருக்கு வந்து பின்னர் Molde என்ற இடத்தில் Aukra எனும் கிராமத்தில் வேலை செய்து வந்தோம்

Til venstre Nagarasa, til høyre Podaganathan.

மாதுக்தின் பின் கப்பல்களில் மோட்டர்கள் பூட்டும் வேலை செய்து தொடங்கினோம் அந்த வேலையிலே அடிக்கடி பேர்கள் நகருக்கு வந்து போவதுண்டு.

வெருடங்களின் பின்னர் நிரந்தரமாக பேர்களுக்கு குடி வந்தேன் இங்கு கல்வி கற்க பல சுந்தரப்பங்கள் கிடைத்தது ஆனால் தவற விட்டுவிட்டேன் அந்நேரத்தில் அன்றனி ராஜேந்திரம் அவர்கள் புனித பவுல் பாடசாலையில் பணிப்பிற்கு வந்தார். அவருக்கு உடல்நிலை சரியில்லாமல் போன்றும் அவர் அந்த வேலையில் என்னை இணைத்து விட்டார். 1979இலே நான் எனது நாட்டுக்கு சென்று திருமணம் செய்து வந்தேன் எனது மனைவி விஜயலக்ஷ்மி பூலோகநாதன் அவர் பேர்களிலுள்ள பெரிய தபாற்கந்தோரில் பணிப்பிற்குவர் எனக்கு 2ஆண் பின்னைகளும் ஒரு மகனும் உண்டு.

புனித பவுல் பாடசாலையில் உங்கள் பணிவாற்று எவ்வாறு இருந்தது?

1980ம் ஆண்டில் புனித பவுல் பாடசாலையில் கவனிப்பாளர்(vaktmester) பணியில் அமர்த்தப்பட்டேன். எனக்கும் அங்கு பணியாற்றிய அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களுக்கும் இடையில் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது என்னை எல்லோரும் அன்போடு நேசித்தார்கள் என்னைக் கண்டால் மாணவர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் நானும் அந்த வேலையைக் காதலித்தேன் என்றுகான் சொல்லுவேன்.

புனித பவுல் பாடசாலையில் நீங்கள் பணியாற்றிய போது அப்பாடசாலைக்கும் பேர்களில் வாழ்ந்த தமிழர்களுக்கும் எவ்வாறான தொடர்பு இருந்தது?

அந்த நாட்களில் நேர்வேக்கு நமது தமிழர்கள் மாணவர்களாக வந்து கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கோடைகால விடுமுறையிலும், பகுதி நேரங்களிலும் வேலை செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர். அதே வேளை இங்கு ஒரு வேலை எடுப்பது என்பது மிகவும் கஷ்டமானது. அதனால் கல்ப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பல தமிழ் மாணவர்களை இங்கே நான் வேலைக்கு அமர்த்தினேன்.

அது அவர்களுக்கு பல வகையிலும் உதவியாக இருந்தது. அத்துடன் பலர் தமது மனைவியை அல்லது கணவரை நாட்டிலிருந்து இங்கு எடுப்பதுக்கு ஸ்டார் பண்ண போதிய சம்பளப் பற்று சீட்டு காப்டட வேண்டி இருந்தது. அதற்கும் பாடசாலை வழியாக நான் முழுந்த உதவிகளை ஆற்றினேன்.

தமிழ் அமைப்புக்களுக்கு எவ்வாறு பாடசாலை வழியாக நீங்கள் உதவிகளைப் புரிந்தீர்கள்?

இங்கு பல தமிழ் அமைப்புக்கள் இருந்தன. தமிழ் சங்கம் தமிழ் மாணவர் சங்கம் தமிழர் விளையாட்டுக் கழகம் அத்துடன் தமிழ் சிறுவர் பாடசாலை போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம். இவை அனைத்தும் சுட்டங்களை நடாத்தவும், கலைப்பயிற்சிகள் எடுக்கவும், கலைமகள்விழா (சரஸ்வதி பூசை), ஒளி விழா, கலாச்சார விழா போன்றவற்றை நடத்தவும் எனது அனுசரணையோடு இந்த பாடசாலையைபே பயணபடுத்தினர். இவை அனைத்தும் தமிழருக்கு இலவசமாகவே கிடைத்தது. பாடசாலையும் பேர்களின் மையப்பகுதியிலே அமைந்து இருப்பது அனைத்து தமிழருக்கும் மிகுந்த வசதியாக இருந்தது. இன்னும் விசேமாக எமது தமிழ்ச்சிறுவர் பாடசாலை பிரதி சனிக்கிழமை கோரும் இதே பாடசாலையில் தான் நடைபெற்றது. மிகவும் சிறிய தொகையைபே வாடகையாக கொடுத்தோம் ஆனால் எமது வீடு போலவே பாடசாலையைப் பாவித்தோம் கிட்டத்தட்ட 30ஆண்டுகள் தமிழ்ச்சிறுவர்பாடசாலை அங்கு நடைபெற்றுள்ளது.

இங்குள்ள திருமறைக் கலாமன்றம் இரண்டு தடவைகள் பாஸ் போட்டார்கள். கூத்து போட்டார்கள். அந்த நிகழ்வுகள் Grighallen மண்பத்தில் தான் நடைபெற்றது. ஆனால் பயிற்சிகள், ஆயுத்தங்கள், ஒப்பனைகள், அரங்க பின்னை அமைத்தல், அதற்குரிய உடைகள் அனைத்துக்குமே பாடசாலையினைத் தான் பாவித்தார்கள். இதிலே நான் சொல்லவருவது என்னவென்றால் தமிழர்கள் பாடசாலையின் மண்பங்கள் மற்றும் இடங்களை பாவிக்கும் போது நானும் அந்த இடத்தில் நிற்க வேண்டி இருந்தது. எனது பொறுப்பில்தான் அவ்விடம் பாவனைக்கு உப்படுத்தப்படலாம் என்ற விடயம் முக்கியமாக இருந்தது. திலரென ஒரு தவறு

அந்த கப்படத்துக்கோ அல்லது பொருட்களுக்கோ நடந்து விட்டால் அதற்கான பொறுப்பு நாணாகவே இருந்தேன்.

பேர்கன் தமிழ் சங்கத்திலே உங்கள் பங்கு மற்றும் பணிகள் பற்றி சொல்லுங்கள்.

தமிழ் சங்கம் ஆரம்பிக்கும் போது நான் Molde என்ற இடத்தில் இருந்தேன் ஆணாலும் தமிழ் சங்கத்தில் ஒரு சாதாரண அங்கத்தவராக சேர்ந்து கொண்டேன் அக்காலத்திலே அடிக்கடி பேர்களுக்கு வருவதுண்டு. இங்கு நடந்த தமிழ் சங்க பொதுக் கூட்டங்களிலும் பங்கு பற்றி இருந்தேன். ஆணால் நான் ஆரம்பத்தில் நிர்வாக உறுப்பினராக இருக்கவில்லை. பின்னர் இந்த நகருக்கு வந்த பிற்பாடு சில காலங்கள் கழித்து நிர்வாக உறுப்பினராக இணைந்து கொண்டேன். நீண்டகாலமாக இந்த தமிழ் சங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் இருந்து பல்வேறு பணிகளை ஆற்றி வருகிறேன். கலை கலாசார, போதுநல் பணிகளிலே ஈடுபட்டு வந்தேன் தமிழ் சங்கம் மட்டுமல்ல, தமிழர் விளையாட்டு கழகம், போன்ற அமைப்புகளிலும் நான் ஒரு சாதாரண அங்கத்தவராக இருந்தேன். என்னால் இயன்ற உதவிகளை அவர்கள் நாடும் போதெல்லாம் செய்து வந்திருக்கிறேன். தற்போதும் தமிழ் சங்கத்தின் நிர்வாக உறுப்பினராக அங்கம்வகித்து எனது பணிகளை புரிந்து வருகிறேன்.

நீங்கள் ஆன்மிகப் பணிகளிலும் அதிகம் ஈடுபடுவதை அவதானிக்க கூடியதாய் இருக்கிறதே?

ஆமாம் எனக்கு சிறுவயதிலிருந்தே கடவுள் நம்பிக்கை நிறைய உண்டு. ஆணால் கோவில்களுக்கு சென்றது மிகவும் குறைவு இதிலே நான் ஒரு விடயத்தை குறிப்பிட வேண்டும் நான் வேலை செய்தது ஒரு கிறிஸ்தவ பாடசாலை. அந்த பாடசாலையோடு இணைந்து ஒரு கிறிஸ்தவ கத்தோலிக்க தேவாலயமும் இருக்கிறது. அந்த ஆலயத்திலும் எனது பணி இருந்தது. அப்போ நான் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெறும் போது இங்குள்ள முதன்மை பத்திரிகையான Bergenstidende (BT) என்னை நேர்காணல் செய்து பிரசரித்தார்கள். அதிலே

அவர்கள் என்னை ஒரு “இந்துக் கத்தோலிக்கன்” என்றும் புதிவிட்டார்கள். நான் காலையில் புனித பவுல் ஆலயத்திலும், மாலையில் சித்தி விநாயகர் ஆலயத்திலும் நின்றிருப்பேன்.

பேர்கன் சித்தி விநாயகர் ஆலயத்திலும் எனக்கு அதிக ஈடுபாடு உண்டு. விநாயக பெருமானுக்கு இங்கு ஒரு சிறப்பான ஆலயம் உண்டு. இறைவனுக்கு உகந்த முறையில் வழிபாடுகள் முறையே நடைபெறகிறன. இந்த ஆலயத்தினைக் கப்பி எழுப்புவதற்கு பல தமிழ் மக்கள் முன்னின்றனர். அவர்களுள் நானும் ஒருவன் என்னால் இயற்றவரை ஆலயத்துக்கான பங்களிப்பை செலுத்தி வருகிறேன். இந்த ஆலயக் கப்பிட வேலைகளுக்கும் நான் பணிபுரிந்த புனித பவுல்பாடசாலை உபகரணங்களை பாவித்தோம் என்பதையும் நான் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும் அதற்கு நான் நன்றியும் சொல்ல கடமைப் பட்டுள்ளேன். வேலையில் ஓய்வு பெற்றுள்ள இந்த நேரத்தில் நான் சித்திவிநாயகரின் பாதக்கில் அதிக நேரம் வீற்றிருப்பது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியையும் மன ஆறுதலையும் கொடுக்கிறது.

உங்கள் வாய்மொழி வரலாற்றுப்பதிவினை எமது தேன் தமிழிதழ் பதிவு செய்வதில் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறது. உங்களைப் போன்றோரது அர்ப்பணிப்பு நிறைந்த பணிகள் எழுத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியது மிகவும் முக்கியமானது. உங்கள் பணிகள் தொடர எமது இதழ்க்குழுவின் வாழ்த்துக்கள்.

என்னை பற்றிய இந்த பதிவினை தேன் தமிழிதழ் முன்னெடுப்பது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியை தருகிறது. தேன் தமிழிதழ் பத்திரிகையை நான் ஒழுங்காக படித்து வருகிறேன் மைக்கு அவசியமானவைன்று. அனைத்து ஆக்கங்களும் மிகவும் சிறப்பானதும் படங்களும், வடிவமைப்பும் நல்ல ஆழாய் உள்ளன. உங்களுக்கு இது மிகப்பெரிய வேலைப்பழு என்பது எனக்கு நன்கு தெரியும் இருப்பினும் இதனது தேவைகருதி பணி புரிவதற்கு எனது இதயம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள் நன்றி! வணக்கம்!! •

Vistnok var vi ikke mange;
men vi strak dog til,
da vi prøvdes nogle Gange,
og det stod paa Spil;
thi vi heller Landet brændte,
end det kom til Fal'd;
husker bare, hvad som hændte
ned paa Fredrikshald!

Haarde Tider har vi døjet,
blev tilsidst forstødt;
men i værste Nød blaaøjet
Frihed blev os født.
Det gav Faderkraft at bære
Hungersnød og Krig
det gav Døden selv sin Ære –
og det gav Forlig.

Fienden sit Vaaben kasted,
op Visiret foer,
vi med Undren mod ham hasted;
thi han var vor Bror.
Drevne frem paastand af Skammen
gik vi søderpaa;
nu vi staar tre Brødre sammen
og skal saadan staa!

Norske Mand i Hus og Hytte,
tak din store Gud!
landet vilde han beskytte,
skønt det mørkt saa ud.
Alt, hvad Fædrene har kjæmpet,
Mødrene har grædt,
har den Herre stille læmpt,
saa vi vant vor Ret.

Ja, vi elsker dette Landet,
som det stiger frem
furet, vejrbidt over Vandet
med de tusind Hjem.
Og som Fædres Kamp har hævet
det af Nød til Sejr,
ogsaa vi, naar det blir krævet,
for dets Fred slaar Lejr.

“ஆம் நாங்கள் இந்த நாட்டை நேசிக்கிறோம்” என்ற தேசப் பற்றுப்பாடல் நோர்வேயின் தேசிய கீதம் ஆகும். இப்பாடல் 1859இல் Bjørnstjerne Bjørnson என்பவரால் எழுதப்பட்டு Rikard Nordraak என்பவரால் மெட்டமைக்கப் பட்டது. நோர்வேயின் தேசிய கீதத்துக்கு வேறு சில பாடல்கள் பரிந்துரைக்கப் பட்டாலும், இப்பாடலே நீண்ட காலமாக பாடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆணாலும், 2019 டிசம்பர் 11இல்தான் நோர்வேயின் பாரானுமன்றில் இப்பாடல் அதிகார பூர்வமாக நோர்வேயின் தேசிய கீதமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Ja, vi elsker dette Landet,
som det stiger frem
furet, vejrbidt over Vandet
med de tusind Hjem.
Elsker, elsker det og tænker
paa vor Far og Mor
og den Saganat, som sænker
Drømme paa vor Jord.

Dette Landet Harald bjerged
med sin Kjæmperad,
dette Landet Haakon værged,
medens Øivind kvad;

Olaf paa det Land har malet
Korset med sit Blod,
fra dets Høje Sverre talet
Roma midt imod.

Bønder sine Øxer brynte,
hvor en Hær drog frem;
Tordenskjold langs Kysten lynte,
saa den lystes hjem.
Kvinner selv stod op og strede
som de vare Mænd;
andre kunde bare græde;
men det kom igjen!

மே 13முதல் 26வரையில் தற்காப்பு பரிந்துரைகள் சில நகராட்சியினால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த நாட்களில் பல விடுமுறை நாட்கள் வருவதால் மிகவும் அவதானமாக மக்கள் இருக்க வேண்டும்.

சமூக இடைவெளி அதிமுக்கியமானது.

பலருக்கு தடுப்புசியும் போடப்பட்டிருப்பது சுகாதார பொது பணியக்குத்துக்கு சிறிது குறைந்த அளவில் தான் அழுத்தம் ஏற்படுவதாக கருதப்படுகிறது.

- வீடுகளுக்கு ஜந்து விருந்தினர்கள் செல்லலாம்.

ஒரு வீட்டினுள் ஆகக்கூடியது 10பேரே கூடலாம் வீட்டிலுள்ளவர்கள் உட்பட. இருப்பினும் ஒரு மீட்டர் இடைவெளியினை பேணுதல் அவசியம்.

• குழந்தைகள் இளையோருக்கான நீச்சல் குளங்கள், பூங்காக்கள், விளையாட்டு மைதானங்கள் போன்றன மே 13முதல் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

• பெரியவர்களுக்கான உடற்பயிற்சி நிலையங்கள் தேசிய விதிகளை பின்பற்ற வேண்டும்.

• உணவகங்களுக்கு செல்பவர்கள் ஒரு மீட்டர் இடைவெளி பேணுதல் அவசியம். அதேவேளை பதிவு செய்வது முக்கியமானது.

• ஓஸ்லோ நகரிலும் வீட்டில் உள்ளவர்கள் உட்பட 10பேர் வரையில் ஒன்று கூடலாம். ஒரு மீட்டர் இடைவெளியினை பேணுதல் அவசியம் எனவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

• பொது இடங்களில் அதாவது விளையாட்டு மைதானங்கள், பூங்காக்களில் 10 பேருக்கு மேலே ஒன்றுகூட அனுமதி இல்லை. தடைகளை மீறினால் அபராதம் விதிக்கப்படும் எனவும் அரசினால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

17 மே. தேசிய தின முக்கிய தகவல்

மே 17 தேசிய திட்டமிடல் குழுவினர் நோர்வேயின் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அன்றைய தினம் சிறிய ஊர்வலங்கள், கடற்படகு அணிவகுப்புகள் போன்றவற்றுடன் மதியம் 12மணிக்கு நோர்வே முழுவதும் ஒரு கூட்டு வணக்கத்தோடு, தேசிய கீதம் பாடப்படும் எனவும் தெரிவித்து உள்ளது.

மக்கள் அனைவரும் இதில் இணைந்து கொள்ளும்படியும் கேட்டுக் கொள்கின்றனர். வழக்கமாக இத்தினத்தில் மக்கள் எம்மை தேடி வருவார்கள் ஆனால் இம்முறை நாங்கள் மக்களைத் தேடிச் செல்ல உள்ளோம் என திட்டமிடல் குழுவினர் சார்பில் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது.

ஷஜிட்டல் ஊடகத் தொழில்நுட்ப முறையில் ஊர்வலங்கள், அணிவகுப்புகள் மக்களுக்கு காண்பிக்கப்படும் என்பதையே இவ்வாறு அவர் தெரிவித்துள்ளார்.

கோடைகால ஒலிம்பிக் 2021 ஜப்பானின் டோக்கியோவில் ஆடி 23 முதல் ஆவணி 20 வரை

2020ம் ஆண்டு நடைபெறவிருந்த உலகின் மிகச் சிறந்த விளையாட்டு நிகழ்வான ஓலிம்பிக் போட்டிகள் தொற்றுநோய் காரணமாக ஒத்திவைக்கப்பட்டது முன்னைய காலங்களில் உலக யுத்தம் காரணமாக ஓலிம்பிக் போட்டிகள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஒத்தி வைக்கப் படுவது இதுவே முதல் தடவையாகும் 2020 டோக்கியோவில் நடைபெறவிருந்த ஓலிம்பிக் போட்டிகள் 2021 ஆடி 23 முதல் ஆவணி 20 வரை அதே இத்தில் நடைபெறவிருக்கிறது.

சில ஆரம்ப நிகழ்வுகள் ஆடி 21-இல் நடைபெறும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. 206க்கு மேற்பட்ட நாடுகளை உள்ளடக்கிய மிகச் சிறந்த சர்வதேச விளையாட்டு நிகழ்வாக கருதப்படுகிறது.

கொரோனா தடுப்பு பாதுகாப்பு முறைமைகளை ஜப்பானிய அரசின் உதவியோடு ஓலிம்பிக் குழு மேற்கொள்ளவுள்ளது.

முள்ளிவாய்க்கால் சுகந்தன சிவநேசன - பேர்கள்

மீண்டும் ஓராண்டு மறைவு.

என்றும் மறையாத அன்றைய காட்சிகள்

ஒன்றின்பின் ஒன்றாக இன்றும் நம் கண்முன்னே

ஆறாத ரணங்களை மாறாத வடுக்களாய்

மரணத்தின் ஒலங்கள் கண்ணீர் நினைவுகளாய்

கொத்துக்கொத்தாய் குண்டு மழைகள்

திக்குத் திக்காய் கந்தகப் பிழம்புகள்

கத்திக்கத்தி கதறிக்கதறி சிறிதும் பெரிதும் ஒன்றாய் சிதறின்

பதுங்கு குழியில் பதங்கி ஒழிந்தும்

பள்ளங்கள் இடையே படுக்கையில் கிடந்தும்

தஞ்சம் கொண்ட எஞ்சிய நாட்களை

வஞ்சனை கொண்ட வஞ்சகள் அறிவானா

இல்லை பச்சிளங் குழந்தையொன்று பாலுக்கு அழுத்தை

பாளாய்ப்போன பசிப்பினி அறியுமா

அடிவயிற்றில் அவசரத்தில் ஈரத்துணியை இறுக்கினால்

நுனி முலையிலென்ன பால்தான் சுரக்குமா

இயற்கை மட்டும் என்ன எம் பக்கம் நின்றதா

அடுக்கடுக்காய் பெய்த அந்த குண்டு மழை இடையிடையே

இயற்கை மழை கூட இடைவெளி இல்லாமல்

இடுப்பளவு வெள்ளத்தில் இடப்பெயர்வு நாளாந்தும்

மழை நீரும் விழிந்ரூம் மாறி மாறி உடல் நனைக்க

வழியின்றி எம்மவர்கள் வழி தேடிச் செல்வதென்ன கடைசிவரை கரைதேறா காயமுற்ற சில பலரை விழி மூடி வைத்தங்கே குழி தோண்டிப் புதைத்தனரே முள்ளிவாய்க்காலும் முடிவுக்கு வந்திருக்க கள்ளிப்பால் கூட கையில் இருக்கவில்லை தள்ளாத வயதினரை அள்ளி எடுத்தங்கே கொள்ளி வைக்க ஆட்கள் இல்லை No fire zone என்று நோர்வேயும் சொன்னதன்று நந்திக்கடல் கூட செந்நிறமானதன்று அஞ்சி அஞ்சி அவசரமாய்த் தஞ்சம் கேட்டுத் தாண்டி வந்தால் முட்கம்பி வேலி தானே எம்கு முதல் வரவேற்பு ஆண்ட தமிழ்னம் மாண்டு போவதை அகிலம் கூட கண்டுக்கவில்லை 60 ஆண்டு அறப்போர் என்று வரலாறு கூறுகிறது ஆண்டுகள் சென்றன அழுகுரல்கள் குறைந்தன அவலங்கள் கூட சற்று மறைந்தே போயின அடிமைத்தனம் குறித்து விடிவுக்காய் ஏங்கிய உரிமைக் குரல்கள் மட்டும் மரிக்காது ஓங்கின வாழ்ந்த குழல் வழமையில் இல்லை வாழ்வாதாரம் வாழ்க்கைக்கு இல்லை காணாமல்போனவர்கள் கணக்கிலில்லை கணவன்மார்களும் பலருக்கில்லை உதவிக்கென்று ஊரவர் இல்லை ஒழுக்குள்ள வீட்டுக்கு ஒடுகள் இல்லை சொந்தக் காணியில் சொட்டுமில்லை புலம்பெயர் தேசம் இதை புரிந்ததாகவுமில்லை கை நீட்டிக் கேளா தண்மானத் தமிழரை கை விட்டு விட வேண்டாம் புலம் விட்டு வந்தவரே கோடிரூபாய்க் கொண்டாட்டம் கொஞ்சம் குறைந்தாலும் கஞ்சிக்கு என்றாலும் அஞ்சத்தேவையில்லை காலில்லாத தாயொன்று கஞ்சிக்குக் காசென்று பிள்ளைக்காய் கேட்டதை பின்னர்தான் அடைந்தோமோ அவள் கண் பார்வை குறைவென்றும் ஆண் துணை இல்லையென்றும் ஆண்டவரே சொன்னால்தான் நம்புவீரோ என்னடா மனிதம் இது கண் தெரியாத உச்சத்தின் உச்சிக் கோபுரத்தை தங்கமலாம் இடச்சொல்லி நேராத நேர்த்தி ஒன்று ஆனால் கண் எதிரேயுள்ள எங்கள் மண்ணின் மைந்தர்களை காணாது போவதற்கு காரணம் என்னவென்று நாமமடைந்த வலியெல்லாம் நம்முடன் சாகட்டும் எதிரிக்குக்கூட தெரிய வேண்டாம் எம் துயர் தெரியவேண்டும் வரலாறு அடுத்த தலைமுறைக்கு தமிழரைத் தலைநிமிர தமிழால் சேர்ந்திடுவோம்.

2000ஆம் ஆண்டிலேயே புலம்பெயர்ந்து தனது 4வயதில் நோர்வே பேர்கள் நகரில் தாயாருடனும், இரண்டு சகோதரிகளுடனும் குடியுருந்தவர். பல ஆண்டுகள் அகதிமுகாமிலும், மாறுபட்ட பாடசாலைகளிலும் பல்வேறு சவால்களை சந்தித்து நிமிர்ந்து நிற்கும் இளையவர். இரண்டு இளம் கலைமாணி கல்வியை கற்பதோடு, பரதநாட்டிய கலையை முற்றாகக்கற்ற நாட்டிய கலா ஜோதி.

நீண்ட காலமாக SOS Children cities நிறுவனத்தில் தன்னார்வத் தொண்டுப் பணிகளிலும், பேர்களில் உள்ள இளையோர் அமைப்பு ஒன்றின் தலைவராகப் பணியாற்றிய இளைய சமூகத்தொண்டாளர். தான் வாழும் சமூகத்திற்கு தன்னால் இயற்ற வரை பணிப்பிய வேண்டும் என்ற முனைப்பில் பேர்கள் நகரில் உள்ள பல சிறார்களை இணைத்து, அவர்களுக்கு நடனக் கலையை கற்றுக் கொடுக்கும் நடன ஆசிரியை. இம்முயற்சி சிற்ப்பு வளர்ந்து இன்று “அன்னம்” என்ற நடனக்கல்லூரியாய் சிற்பாய் இயங்கிவருகின்றது. இதனது இயக்குனராகவும் நடன ஆசிரியையாகவும் துடிப்பாய் இயங்கிவரும் நிக்கோலா ஸ்லை அவர்களின் அனுபவப்பகிரவு.

kan du gi en introduksjon om deg?

Heter Nichola Gouthami Stephen. 25år gammel, bodd i Norge 21år.

Faren min heter Ratha Stephen Durairajah, mamma heter Merlyn Jerina Stephen og store søstrene mine heter Martha Niromi Stephen og Maria Shirome Stephen.

Jeg er yngstemann i familien.

Født i Sri Lanka, flyttet til Norge i år 2000 og startet samme året i barnehage på Breistein.

Frem til 3.klasse bodde jeg med familien min på et asylmottak i Breistein. Allerede da var jeg, mine søsker og andre venner med på ulike arrangementer og 17.mai feiringer og bidro med tamilsk dans som mammen min lærte oss. Mamma sang og vi danset, fordi på den tiden var det ikke så lett å få tak i cder med tamilsk musikk. Mitt første oppførsel var når jeg var 4år gammel og danset solo på et kulturell arrangement. Dette var takket være de som jobbet på mottaket. De var også musikere så de tok oss med på mye kjekt og ga oss muligheten til å deles scenen med dem.

(Begynte 1klasse på Nygårdskole for å lære norsk (3måneder)

3år på Haukås skole også flyttet vi og jeg begynte på en ny barneskole i tredje klasse (kringlebotn skole, hvor jeg bodde store deler av livet). Så gikk jeg på ungdomsskole på St.Paul ungdomsskole. Fra ung alder var jeg veldig pratsom og likte godt å møte nye mennesker, og det som var felles på alle skolene jeg har gått på var at jeg danset hver gang jeg fikk muligheten. Jeg danset på lærermøtene, skole arrangementene i bryllupet til leren min, ja rett og slett hver gang jeg så en mulighet. Videregående gikk jeg på Bergen Katedral Skole og der studerte jeg i 3år. Det som var annerledes på denne skolen var at det var mange elever fra ulike land, så jeg gikk fra klasserom til klasserom og spurte om det var noen elever som danset eller ønsket å lære seg. Til slutt var i 7 elever som gikk sammen dannet en dansegruppe som opptrådde på alle skole arrangementene. Så fra starten av har dans vært en stor del av meg. Nå tar jeg to bachelorgrader, en i Bioinformatikk ved Universitetet i Bergen og en i Tegnspråk og tolk ved høyskolen på vestlandet.

Ved siden av skolen jobber jeg som støttekontakt og danselærer ved tre ulike danseskoler: Bergen Indian Society of arts and culture (BISAC, underviser i bollywood dance), Bergen vest danseskole (BVD, underviser i show dance) og ANNAM DANCE,a place for everyone (info nedenfor). Det er danseundervisning jeg bruker mesteparten av tiden på.

Ellers har jeg vært aktiv med organisasjonsarbeid i SOS -BARNEBYER over lang tid og var tidligere leder for ung gruppen i Bergen og har også hentet inn mye erfaring fra tidligere lederroller ved skolen som på elevråds leder. Disse erfaringene har vært til stor hjelp nå som jeg driver noe eget.

kan du dele opplevelsen din om tamilske barneskolen i Bergen?

Fra liten av har jeg elsket å omgås med mennesker, danse og prøve nye ting. Et sted som virkelig ga meg muligheten til å utforske og utvikle meg var Bergen tamilskole. Det er takket være styre, rektor og ikke minst lærerne som fokuserte på samhold og trivsel. Skolen og ga meg muligheten til å stå på scenen fra en ung alder og matet oss med mestringsfølelsen. Når man ikke har sceneskrek, så blir alt rundt oss mye mindre utfordrende og det var nemlig det skolen gjorde. Tillegg til fag som matte, panpathulakvi, engelsk, naturfag og tamil, fikk vi undervisning i sang, drama, kothu (der vi kledder oss ut) og ikke minst dans. Vi jobbet på tvers av klasser og kjønn. Og det er utrolig viktig med tanke på at vi fikk fra en tidlig alder lære at alder har ingenting å si, kun hvor mye man er villig til å jobbe for å bli flink til å oppnå det man vil. Og at jenter og gutter kan være venner og er likestilte på alle måter ved at vi alltid ble behandlet likt og fikk være med på det vi ønsket. Bergen tamilskole vil alltid ha et spesiell plass i hjertet mitt og jeg har bare gode minner og gode venner å ta med meg videre.

Noe som jeg tok med meg videre etter at tiden på tamilskolen var over, er bharathanatyam. Et av de store grunnene for at jeg kan gjøre det jeg gjør i dag er takket være min guru, dance teacher Thusianthy Dasan. I en alder av 7 så begynte jeg å danse hos henne jeg var en veldig

rampete unge, og måtte til og med stå over første eksamen i Bharathanatyam på grunn av at jeg var så ulydig og heletiden skulle tulle og leke. Men fikk heldigvis tatt det senere og 9år senere ble jeg ferdig eksaminert og fikk tittelen (Nathyai Kaljothi) Så lenge som jeg kan huske har jeg vært veldig komfortabel med henne og det er akkurat det jeg ønsker for mine elever. At de skal kunne snakke med meg om alt og ikke være redd for å spørre om noe. Min danselærer har vist mye støtte og jeg er veldig glad for å gjøre henne stolt ved å starte en egen skole og bruke mye av det hun har lært meg videre når jeg underviser. Til den dag i dag danser jeg hos henne når muligheten dukker opp og vil alltid være en elev hos henne. Man lærer så lenge man lever.

Kan du fortelle litt om danse skolen din? Hva slags støtte får du fra dine elever og foreldre?

Danseskolen heter ANNAM DANCE og “tag linen” er : a place for everyone. Danseskolen består av 31elever, 16jenter og 15 gutter fra alderen 4-15år delt på 4 grupper. Stilene jeg underviser i er hip hop, bollywood, bharathanatyam (fusion) og showdans. Min store søster Martha Nirome Stephen er danselærer sammen med meg på ANNAM Dance. Hun har bidratt utrolig mye gjennom hennes lidenskap for dans og kjærlighet for barna. Hun synliggjør ethvert barn og stiller opp der det trengs. Hun er en stor støttespiller både for meg og barna.

Skolens navn ANNAM kommer fra tamilsk, og betyr blant annet svane (dans er like vakkert som en svane), betyr mat (noe som er grunnleggende og viktig for å fungere, akkurat som danseskolen og dans er for meg). Skolen er oppkalt etter min bestevenn/bestemor som heter Annama Antony, men som ofte ble kalt for Annam av sine nærmeste. Bestemor var min største supporter og styrke. Hun elsket at jeg og mine søstre danset og var den som var mest ivrig på at vi skulle lære oss å danse når vi var små. Hun gikk aldri glipp av når vi fremførte og flyt til og med inn til Norge fra andre land for å få med seg alt av oppførselen. Hun var en av de første som lærte meg om hvor mye dans gleder de som ser på. Ved å uttrykke hvor mye hun elsket å se meg danse, om det var på scenene eller bare hjemme i stuene, så lærte hun meg om hvor mye man får gitt til andre ved å danse. Hun gikk dessverre bort før jeg startet ANNAM DANCE, men jeg er helt sikker på at jeg og hele dansegruppen vil ha hennes kjærlighet og velsignelse med oss. Bestemor var en superwoman som var kjærlig mot alle, selvstendig, gjorde alltid det som var rett og behandlet alle likt. Hun er forbildet mitt og hennes være måte og personlige egenskaper vil alltid være de grunnleggende egenskapene for vår danseskole.

Grunnen til at jeg sier vår danseskole, er at danse skolen er ikke kun min og vil aldri bli kun min. Den består av familien min, alle foreldrene, alle barna, det tamilske miljøet i Bergen, det norske kulturmiljøet. Alle som viser støtte og kjærlighet er en del av ANNAM DANCE. Danse skolen er bygget på samhold fra alle disse menneskene og fungerer så bra som den gjør i dag takket være tillitten foreldrene til barna viser ovenfor meg og skolen vår. De dørmer meg ikke for alderen, de har vist støtte fra dag én og har alltid stilt opp og sagt at de står med meg for valgene jeg tar og aldri latt meg føle meg alene. Målet er at det ikke skal være et skille mellom meg som lærer og de som foreldre, vi er alle en stor danseskole som jobber sammen for å bidra til et godt felleskap for barna gjennom dans og andre aktiviteter.

Den aller viktigste delen av ANNAM DANCE er barna mine på dansingen. Uten dem hadde det ikke vært noe skole. Og det er ekstra kjekt at det er nesten 50% jevn fordeling på kjønn. Ved at vi er 16 jenter og 15 gutter som opptrer sammen, så får vi frem et fint eksempel på at dans er for alle.

Ethvert barn er unik og vi har stor fokus på å formidle barna om hvor positivt det er. Jobber med å tenke at vi må være god som gruppe enn å være best i gruppen. Det er tydelig at de hjelper hverandre hvis de ser at noen i gruppen sliter med å få til en bevegelse, eller hvis noen har en dårlig dag. Alltid noen som spør om det går bra og de er alltid inkluderende og passer på at ingen holdes utenfor når vi er samlet. Og det er nettopp disse verdiene som er viktigst hos oss. Barn er ærlige, og det er noe jeg setter stor pris på. De har blitt så komfortable at jeg får alltid gode og ærlige tilbakemeldinger på alle avgjørelsene vi tar. De deler alltid sin mening om alt, fra sang, dans, bevegelser, antrekk og aktiviteter. De eldste barna har også fått lov til å undervise de yngste barna og det er noe vi kommer til å jobbe mye med. Hovedfokuset hos ANNAM DANCE er samhold og vennskap, hvordan vi er mot hverandre og vise barna at de kan få til alt de drømmer om så lenge de jobber godt. Gjøre det tydelig at de har en stemme og at den alltid vil blir hørt. Vi har fire gylne regler hos ANNAM DANCE, de er:

1. Det viktigste er å ha det gøy.
2. Vi må aldri være redd for å gjøre feil, kan heller lære av feilene vi gjør.

3. Det er viktig at barna hører på det læreren har å si, men like viktig at læreren også hører på det barna har å si.

4. Voksne har ikke lov til å kjekte på barna. Og det samme gjelder for barna om hverandre og mot voksne. Alt kan forklares med en fin tone.

Disse reglene ble opprettet for å minne på barna om at de er viktig at de har det kjekt og blir behandlet bra mens de lærere å danse. Og ikke minst lære de å vise respekt ovenfor hverandre ved å behandle de med respekt. Viktig å tydeliggjøre at en ikke skal behandle noen dårlig eller nedverdigende på grunn av alderen deres. Vi gjør også ulike øvelser og har mange felles aktiviteter utenom dans, som bowling, fotball turneringer, Halloween fest, karneval og diverse. Viktig å lære barn fra en tidlig alder at vennskap og samhold er nøkkelen for å lykkes med livet. Og det viktigste er å ha det godt, uansett hva man driver med.

Fra starten av har jeg hatt foreldrene mine som veiledere for alle valg og avgjørelser jeg tar. De har mer erfaring enn meg og de vil alltid allers beste, så deres meninger spiller en stor rolle for meg. Uten dem hadde jeg aldri vært i stand til å opprette ANNAM DANCE. De har vist meg mye støtte og er et godt eksempel på at foreldre skal motivere barna deres til å oppnå drømmen og ikke stå i veien for drømmene deres. Foreldrene mine stiller opp på alle showene og sitter og heier på oss på første rad sammen med resten av familien min. De lot meg drive med det jeg hadde størst interesse for, og fra liten av har de vist mye forståelse og bidratt med alt de kan for å hjelpe til. Foreldrene mine var fra starten stolt av at jeg drev med dans og så alltid på dans som en kunst og en fin måte å formidle og dele kulturen vår på når jeg oppredde på offentlige arrangementer som i FN-dagen og I see humans.

Hvordan kom du på til å starte denne danse skolen?

Jeg har danset så lenge jeg greier å huske. Begge mine søstre drev med bharathanatyam fra tidlig alder og jeg har blitt fortalt av mine foreldre at fra ung alder (2-3 år) så prøvde jeg alltid å etterligne dem. Videre var det min mor som koreograferte og lærte meg ulike dans. Og senere ble det min store søster Maria Shirome Stephen som tok på seg den utfordrende rollen på å lære meg å danse til ulike tamilske sanger. Hun et av de største grunnene for at jeg elsket å danse, jeg så alltid opp til henne og hennes måte å danse på. Og jeg var da tenåring og likte godt å teste tålmodigheten hennes med å diskutere hele tiden, men heldigvis ga hun ikke opp på meg.

Jeg husker godt at jeg satt på bussen en dag når jeg var yngre (ca 15 år) og tenkte på hva jeg ville gjøre når jeg ble stor, hva jeg gledet meg til og hva jeg drømte om. Det første jeg kom på var at jeg så gjerne ville undervise i dans når jeg ble voksen. Husker godt at jeg regnet ut at jeg sikkert måtte bli noe mellom 35-40 år gammel før det var mulig. Jeg tenkte at man måtte være såpass voksen for å kunne undervise. Mens jeg satt på bussen så virket det hele som en drøm/fantasi. Men året jeg fylte 16 år, kun ett år etter mitt store drømmescenario på bussen fikk jeg mitt første tilbud som vikar for bharathanatyam/bollywood dans på den internasjonale skolen i Bergen. Og fra vikar så fikk jeg tilbud om å starte som assistent på en annen skole som jeg nå underviser fast. Samtidig som jeg jobbet som assistent fikk jeg muligheten til å gi privat undervisning i bharathanatyam når jeg var ferdig med graden min.

Min aller første student var Zofia Nowak, en polsk jente med stor kjærlighet for den tamilske kulturen og dansestilen.

Det satte en motivasjon i meg om å gjøre bharathanatyam tilgjengelig for alle og ikke bare tamilske barn. Zofia er absolutt grunnen for at jeg stolte mer på meg selv og tørde å sette i gang med undervisning for flere barn på egenhånd. Hun fikk meg til å reflektere hva jeg gjorde bra og hva jeg måtte jobbe med som en danse lærer. Jeg hadde alltid lyst å starte en danseskole men jeg ventet alltid med det på grunn av at jeg allerede var en del av en annen skole. Men når det begynte tamilske barn på den indiske danseskolen og de hadde problemer med å delta på grunn av tamilskole om lørdager, så ble det naturlig for meg å starte et eget kurs som går en annen dag enn lørdag slik at alle som ønsket å danse kunne fortsatt få muligheten. Jeg har drevet med min skole i ca. 7 år men første etter et par år, stiftet vi navnet ANNAM DANSESKOLE.

Du driver litt annerledes danseskole enn de andre danseskolene som fungerer her (Barathanatyam). Hvordan kom du på dette?

Da jeg vokste opp så var det kun bharathanatyam som var tilgjengelig som dans. Selv om det var flere av oss som drev med hip hop, break dans, bollywood dans og andre stiler så ble det (ifølge min oppfatning) sett på som noe selvdrevet og kun for underholdning og ikke så viktig. Bharathanatyam er en dans som er min favoritt dansesform og er en stor del av meg. Men for meg så var det viktig å fokusere på skape muligheter som ikke fantes, siden det finnes allerede utrolig gode lærere som underviser i bharathanatyam. Alle barn er forskjellige så jeg tenkte det var greit å la barn få noe å velge mellom, vi har interesse for ulike ting og det må bli sett på som en positiv ting. Så jeg har alltid hatt lyst å skape et sted hvor det er mulig å velge mellom mange forskjellige dansesformer, så jeg tok kurs i litt forskjellige dansestiler og holder fortsatt på å lære meg ulike stiler slik at jeg alltid har noe nytt å tilby barna. Det er viktig at jeg utvider min kunnskap innenfor dans for å kunne tilby det beste for barna. Hver dansestil har sitt eget preg og slik vil barna ha muligheten til å lære og mestre ulike stiler og ikke minst blande ulike stiler og skape noe eget.

En person som har bidratt mye med planleggingen av skolen og er en viktig del av ANNAM DANCE er Arushan André Amirthalingam. Han har fungert som ryggraden i vår danseskole, men alltid holdt seg i bakgrunnen mens han hjelper til med alt. Stilt opp på alle aktivitetene vi holder for barna, alle dansesopptredener, hjelper til backstage, hjelper med motivere barna, hjelper til med absolutt all planlegging fra enkelt timene som blir holdt til hvordan ANNAM DANCE skal drives fremover. ANNAM DANCE, a place for everyone er noe vi rett og slett driver sammen. Og i framtiden ønsker vi å utvide det til en plass hvor det er mulig å lære både dans og yoga, et møtested med ulike aktiviteter for både barn, unge og voksne. Før koronatiden drev vi med dansekurs for voksne, og det vil være tilbake snart som alt blir normalt igjen. En stor visjon for ANNAM DANCE er å gjøre dans for døve og blinde tilgjengelig på lik linje med dans for hørende, og håper på å få satt det i gang snarest.

Målet er at ANNAM DANCE, a place for everyone, som navnet sier skal være et sted for alle, en flerkulturell danseskole som er tilgjengelig for alle uavhengig av kulturell bakgrunn, alder og fysisk funksjon. Enhver person som kommer til ANNAM DANCE skal kjenne på at de er god nok som de er og at det er ulikheterne som gjør oss unike.

I tillegg til å hjelpe barn med å utvikle selvtilliten deres og bli komfortabel i å stå foran mange mennesker, så ønsker vi også å lære barna om omverden og hvordan vi kan hjelpe andre som ikke har det like godt som oss gjennom dans. Vi har blant annet gått gjennom en plan med barna hvor vi skal bli enig om hvordan pengene vi tjener gjennom danseskolen i fremtiden kan bidra som hjelp for andre, hvor bestemte prosentdeler kan for eksempel gå til organisasjonsarbeid i uland. Slik at gjennom dans så er barna med å bidra til å forbedre hverdagen til andre barn som ikke har det like godt som dem. Vi har også snakket om muligheter for å bli brev venn, tilknyttet til eldrehjem og barnehjem. Mange av barna hadde allerede faste opplegg de støtter og de viste god engasjement for disse idéene.

Dine elever pleier å bidra med innspill fra ditt danseskole på de fleste programmer her. Hva slags tilbakemeldinger får du av publikum? Kan du fortelle noe om det?

Publikum er en utrolig viktig del av det vi driver med. Det er viktig å tenke på hvem vi fremfører for og hva programmet vi fremfører i handler om. Vi fokuserer mye på å ha relevante danser til de ulike anledningene vi er med på. Og uavhengig av showene vi har oppdratt på, så har publikumene vist utrolig mye støtte. Deres reaksjon og tilbakemeldinger forteller mye om potensialet vi har og hva vi kan jobbe med. Vi har hatt fantastiske tilbakemeldinger og det er så utrolig mye støtte fra publikum som applauderer og plyster mens barna danser, at det har ført til at det har blitt en vane for barna å si: "Kan vi være så smart å danse én gang til, det var kjempe godt!". Og det er absolutt det beste å høre. At barna trives på scenen og koser seg er det absolutt viktigste. Dette er takket være publikum som viser engasjement under hver opptreden. Vi har også fått tilbakemeldinger om hva som kan forbedres og jobbes med og det synes vi bare positivt. For å kunne utvikle oss så er det ekstra viktig og fokusere på å lære fra feilene vi gjør, slik at vi beveger oss fremover.

Vi er utrolig takknemlig for at vi får muligheten til å ta del i ulike programmer som Oli vizha, Pongal Vizha og Tamilske talenter. Mange av de som arrangerer showene er de samme som var der og motiverte meg som barn til å stå på scenen, så det er utrolig rørende at de samme voksne viser like mye støtte og skaper muligheter for barna til å bidra. Generelt er Bergen som publikum helt fantastisk, alltid full av støtte og gode ord som løfter hverandre opp. Muligheter for kulturelle opplegg i Bergen har alltid stort, men om det skal fortsette å være sånn i fremtiden, så er det utrolig viktig at vi unge som skal være de eldste i neste generasjons skifte, allerede nå viser interesse og bidrar til å inkludere og fremme art gjennom det vi liker og får til. Vi er de neste i rekken som skal stå på side linjen å heie frem alle barna slik vi ble heiet frem når vi var liten. Gjennom ANNAM DANCE og andre grupper i Bergen så håper jeg at vi er med å motivere barn til å delta mer og motivere unge voksne til å sette i gang med det de ønsker opprette grupper som gir den kommende generasjonen de samme mulighetene vi hadde når vi vokste opp i en flerkulturell samfunn.

Det er aldri for seint å begynne, eneste som trengs er et åpent sinn og motivasjon. Tillegg til foreldre og andre voksne som viser uendelig mye støtte så er det ubeskrivelig hvor mye de unge voksne heier på hverandre, det er så mange jevnaldre som har stilt opp underveis og har hjulpet til og klappet ekstra mye for å glede barna når de står på scenen. I Bergen handler det om å øke deltakelse og her lages det alltid plass for alle, og absolutt alle i vårt samfunn står med åpne armer for å ønske alle som vil delta velkommen. ANNAM DANCE er utrolig takknemlig for å ha så mange god mennesker rundt seg, både kjente og ukjente. Det hadde virkelig ikke vært like lett og ikke minst like godt å drive med danseskolen hvis det ikke hadde vært for all støtten fra familien, foreldrene, barna og ikke minst samfunnet vårt som løfter hverandre opp. Gjennom dans har jeg fått et tydeligere bildet av det tamilske samfunnet her i Bergen. Her er mulighetene mange og hjelpende hender overalt. Det viktigste er at du gjør noe du elsker, bare sett i gang så skjer alt annet av seg selv. *

தமிழ்த்தாகு தவத்திரு

தனிநாயகம் அடிகள்

ப்ரியமதா பயஸ்

இலங்கையின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில், ஊர்காவற்றுறை என்கின்ற கடல்சூழ்ந்த பகுதியில் காம்போன் என்ற அழகிய கிராமத்தில் நாகநாதன் ஹென்றி ஸ்வின்ஸ்ளஸ் - சிசிலியா இராசம்மா பஸ்தியாம்பிள்ளை தமிழ்யருங்கு 1913ஆம் ஆண்டு ஒக்ஸ்பாதம் 2ஆம் திகதி இந்த புமிக்கே பெரும் தமிழ்தொண்டு செய்த தனிநாயகம் அடிகள் என்ற புகழ் நாமத்தைக்கொண்ட சேவியர் நிக்கலஸ் ஸ்டனிஸ்லஸ் பிற்ந்தார்.

தமிழும் மரபும் செழுமை கொள்ள ஆரம்பிக்கும் அந்தக் காலத்தில் யாழ்ந்தையைப் தீவையும் இருளால் மட்டுமே நிறைந்திருந்த அந்த நேரத்தில் கால்நடையாகவே யாழ் நகரை வந்தடையும் தொழில்நுட்பம் பொருளாதாரம் வளராத காலத்தில் கடல் சூழ்ந்த அந்த உட்பகாற்றுமண்ணில் உருவெடுத்தவர்தான் அடிகளார்.

அவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் கல்லூரியிலும் இடைநிலைக் கல்வியை 1920ஆம் ஆண்டு முதல் 1922ஆம் ஆண்டுவரை வரை யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியிலும் ஆங்கில மொழிமூலக் கல்வியாக பயின்றார்.

அன்றைய காலத்தில் ஆங்கில மொழிமூலக் கல்வி என்பதுதான் இலக்குமுறைக் கல்வியாக இருந்தது என்கின்றது அவர் வாழ்ந்த காலத்து நால்கள் தனது இடைநிலைக் கல்விக்குப்பின்ற 1931ஆம் ஆண்டு முதல் 1934ஆம் ஆண்டுவரை கொழுப்பில் புனித பேர்னாட் மறைப்பாளியில் சேர்ந்து இறையியல் கல்வி பயின்றதுதான் ஆங்கிலம், இலத்தின், இத்தாலியம், பிரெஞ்சு, ஜேர்மன், ஸ்பானியம், போத்துக்கீயம், ரஷியம், கிரேக்கம், இப்ரு, சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளைக் கற்றுக்கொண்டார் அடிகளார்.

ஆங்கில மொழிமூலம் தனது ஆரம்ப இடை நிலைக் கல்வியை முடிக்கும் ஒருவர் தனது தாய்மொழியை அளவுக்கு அதிகமாக நேரித்தவையாலும் தமிழ்மொழியின்மேல் கொண்டிருந்த அறிவின் ஆழ முதிர்ச்சியினாலும் இளமாணிப் படிப்பு முடிக்காமலே நேரடியாக முதுகவையாணிப் படிப்பினை மேற்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டவர் என்ற சிறபிப்புரியவர் தனிநாயகம் அடிகள்.

தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவராக இருந்தாலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழுப்பிலும் உரோமையிலும் கல்வி பயின்றபோதெல்லாம் தமிழைக் கற்றுக் கொண்டில் ஆர்வமே இல்லாதிருந்தார் தனிநாயகம் அடிகளார்.

ஜோரோபிய மொழிகளைக் கற்றுத் தேர்வதில் அதிலும் ஆங்கிலத்தில் தனிப்புலமை பெறுவதில் தான் அவர் தனிக் கவனம் செலுத்தினார். எனினும் 1945ஆம் ஆண்டு தன்னுடைய 32ஆவது வயதில் அன்னாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து தமிழகற்றுக்கொள்ள அவர் முன் வந்து தமிழக்கு கிடைத்த ஒரு வரம் என்றே கூறவேண்டும் அப்படி ஒரு விருப்பம் தனிநாயகம் அடிகளாருக்கு ஏற்பட்டு இருக்காதுவிட்டால் நாம் இன்று பெருமையாக பேசிக்கொள்ளும் தமிழ்சார்ந்த பல விடயங்கள் நமக்குக் கிடைத்திருக்காது என்றுதான் கூறவேண்டும்

இங்கே முக்கியமான ஒருவிடயத்தைக் கண்டிப்பாகப் பகிற்ந்துதான் ஆகவேண்டும் 1822ஆம் ஆண்டு பிற்ந்து தனது 20ஆவது வயதில் கைவத்துமிழ்மரபை யாழ்ப்பாணத்தில் விடைக்க புறப்பட்ட ஆறுமுக நாவலர் காலத்துக்குப்பின் இதுவரை தோன்றாத ஒரு ஆளுமைதான் தனிநாயகம் அடிகளார் என்பது மறங்க முடியாத உண்மை.

ஆனாலும் யாழ்ப்பாணம் மேதாவித்து ஆங்கில பாடசாலையில் ஆறுமுக நாவலர் தனது 20ஆவது வயதில் ஆசிரியாகப் பணியில் சேர்ந்தார். அதன் நிறுவனர் பேர்சிவெல் பாதிரியாருக்கு பைபிளைத் தமிழாக்கம் செய்வதில் உறுதுணையாக இருந்தார். ஆனால் கைவ பாரம்பரியத்தில் பிற்ந்து தனிநாயகம் அடிகளார் காலச்சுழல் காரணமாக கிறிஸ்தவமத குழந்தையாக பிற்ந்து தமிழக்கு தோண்டாற்ற புறப்பட்டும், பல இடங்களில் போற்றப்படாமல் இருந்தமை மதவாதம் என்பது அப்பட்டமாக தெரியத்தான் செய்கின்றது. கிறிஸ்தவத்தை ஆதிரித்து அவர்களின் கல்லூரிகளில் ஆங்கிலமொழிமூலம் கல்வி கற்றவர்களும் கல்வி கற்பிக்க சென்றவர்களும் மதத்தை பொருப்படுத்தவில்லை என்பது அன்றைய காலத்து வரலாறுகளின் பதிவு

தற்போதைய அரசியல் வாதிகள் போல அன்றைய காலத்து தமிழ் பண்டுத்தக்களும் கல்வியியலாளர்களும் கூஜா தூக்கித்தான் இருக்கின்றனர் என்பது மறங்க முடியாத உண்மையாக இருப்பதை வரலாறுகளை புரட்ட பார்க்கையில் பரிகிறது.

சரி நாம் விடயத்துக்கு வருவோம் - குருத்துவக் கல்வியை முடித்து அதில் பட்டம் பெற்றுப்பட தென்னித்தியா திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வடக்கன்குளம் என்னும் ஊறிலுள்ள புனித திரேசா மட்ட பாடசாலையில் நாங்காண்டுகள் துறைத் தலைமை ஆசிரியாகப் பணியாற்ற தனிநாயகம் அடிகளார் இந்தியா சென்று விடுகிறார் .

முறையான தமிழைக் கற்கவேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவருக்கு அங்கேதான் தோன்றி இருக்கின்றது. பண்டிதர் குருசாமி சுப்பிரமணிய ஜெயர் என்பவரிடம் தமிழ் கற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்தார். பின்னர் அன்னாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து தமிழ் இலக்கியம் படித்தார். சங்க இலக்கியம் பற்றி ஆய்வு செய்து முதுமாணிப் பட்டம் பெற்றார்.

Bergen Tamilsk Avis - no.04 - May 2021 - தேன்தமிழிதழ் - மாதாதிதழ் - இல.04 வைகாசி, 2021

நெல்லை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வடக்கன்குளத்தில் 1941ஆம் ஆண்டுமுதல் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிவந்த காலத்தில் அவர் தமிழ்நிலையே தமது பணியைச் செவ்வனே ஆற்றுவதற்காகத் தமிழ் கற்கு முற்பட்டார். அந்த ஸ்தாப்பத்தில்தான் சங்க இலக்கியத்தின் சிறப்பு அவர் உள்ளதைக் கொண்டது

மலேசியப் பல்கலைக் கழகத்தின் இந்தியத் துறைத் தலைவராகவும் பேராசிரியராகவும் 1961 ஆம் ஆண்டு முதல் பணியாற்றி வந்த அடிகளார் தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் உறுப்பினராகவும் இருந்தார்.

26.07.1963 அன்று நடைபெற்ற தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகக் கூட்டத்தில் கல்வு கொண்டபோது இந்தியாவிலும் பிறநாடுகளிலும் பல்கலைக் கழகங்களில் பணிப்பியும் தமிழ்ப்பேராசிரியர்களை ஒன்று கூட்டி ஆண்டு தோறும் உலக அளவில் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கம் நடத்த தமிழக அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்னும் கருத்தை அடிகளார் முன் வைத்தார். தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகமும் தமிழக அரசும் அக்கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டன. 1964 ஆம் ஆண்டு டெல்லியில் நடைபெற்ற உலகக் கீழ்த்திசை அறிஞர்கள் மாநாட்டில் பின்பு அதனை நடத்தலாம் என்று தமிழக அரசு திட்டமிட்டு ஆயினும் அக்கருத்தரங்கம் நடைபெறவில்லை.

1964ஆம் ஆண்டு ஜெவரி 6 ஆம் திகதி முதல் 10 ஆம் திகதி வரை டெல்லியில் உலகக் கீழ்த்திசை அறிஞர்கள் மாநாடு நடைபெற்றபோது அதில் கல்வு கொண்ட தமிழினர்களை ஒன்று கூட்டி உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தினை நிறுவ அடிகளார் திட்டமிட்டார். அவ்வாறே பல நாடுகளிலிருந்து வந்திருந்த தமிழ் அறிஞர்களும் கல்வு கொண்ட ஒரு கூட்டத்தை அடிகளாரும் முதுமுனைவர் வ. அப் சுப்பிரமணியம் அவர்களும் ஏற்பாடு செய்தனர்.

ஆகவே அன்னாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து தமிழ் பயில முடிவு செய்தார். பல்கலைக்கழகத்தில் அன்று தமிழ்ப் பேராசிரியர்களைப் பணிப்பிந்த தெ. பொ. மீனாட்சி சுத்தரனாரும் சிதம்பரநாதன் செப்டியாரும் தமிழ் ஆய்வில் ஈடுபட அடிகளாரை ஊக்குவித்தனர்.

அன்னாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அடிகளார் நான்கு ஆண்டுக்காலம் பயின்று தமிழ் முதுகலை, இலக்கிய முதுகலை ஆகிய இரு பட்டங்களையும் பெற்றார். இலக்கிய முதுகலைப் பட்டத்துக்காகப் “பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை” என்னும் தலைப்பில் அவர் ஆய்வு செய்து எழுதிய நால் “பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றி இதுவரை எழுதப்பட்டவை அனைத்தையும் பலவகையிலும் விஞ்சி நிற்கின்றது” என்று ஜோரோபியத் திராவிடவியல் பேரினருாகிய முனைவர் கமில் சுவலில் அவர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக் காலம் இலங்கை, இந்தியா உப்பட ஆசியநாடுகளில் கல்விவித்துறை வளர்ச்சி காணத் தோட்க்கிய காலம் இந்தியாவின் தமிழகத்தில் பல கல்வி நிலையங்கள் தோற்றிய காலம் அதன் விளைவாகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி தளிரவிடத் தொடங்கிய காலமும் அதுவே. உ. வே. சாமிநாத ஜெயர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை என் வையாறிப் பிள்ளை மறைமலை அடிகள் போன்றோர் தமிழ் நூல்களை ஆராய்ச்சி நோக்குடன் பதிப்பித்த காலம் அது. ஆகவே கல்வி வளர்ச்சியோடு ஆரா

இந்தகைய ஆய்வுகளை ஒருங்குபடுத்தி உலகத் தமிழ்ரிஞ்சுகளைக் கொண்ட அமைப்பு ஒன்றினை நிறுவுவும் அடிகளார் திட்டமிட்டு அதில் வெற்றியும் கண்டார் அவரது அரிய முயற்சியின் விளைவாக உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம் 1964 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது.

அடிகளார் நிறுவிய உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் பெரும் முயற்சியால் பல உலகத் தமிழ் மாநாடுகள் இதுவரை நடந்திருக்கின்றன. உலகின் பல்வேறு நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் இன்று கற்பிக்கப்படுகிறது. தமிழாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. தமிழைத் தாம்மொழியாகக் கொள்ளாத எத்தனையோ பிற நாட்டு அறிஞர்கள் இன்று தமிழியல் ஆய்வில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

தனிநாயகம் அடிகளாரின் பெயரைக் கேட்கின்றபோதெல்லாம் எமக்கு நினைவில் வருவது தமிழ்க்கலாசாரம் என்னும் முத்திந்கள் எடும் 1968ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் நடைபெற்ற இரண்டாவது தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடும்தான் .

தமிழ்க் கலாசாரம் என்னும் தீஞ்சுவையை ஆங்கில மொழிமூலம் தமிழ்களது கலை இலக்கியம் பண்பாடு என்பனவற்றை உலகிற்கு பறைசாற்றி வந்துள்ளார் அடிகளார்.

ஆறுமுக நாவலருக்கு பின்னர் தமிழ் மொழி இந்துக்களுக்கு மட்டும் உரியதன்று அகு சமணர், பெஷ்தர், இஸ்லாமியர், கிறிஸ்தவர் என அனைத்து மதத்தவர்களுக்கும் உரிய தனித்துவமான மொழி என்று உலகம் முழுவதும் இதன் சிற்பை தனிநாயகம் அவர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள்.

இதனால் சமய சமரசம் நிலவியது உலக ஓப்புரவு காணப்பட்டது. இபேசுநாதரின் பெறாறுமையும், புஞ்சரின் அகிம்சையும், நிகிள் நாயகத்தின் சகோதரத்துவமும், சைவரின் அன்பும், வைஷ்ணவியின் சரணாகதிக் கோட்பாடும் தனிநாயகம் அடிகளாரிடம் மலிந்து காணப்பட்டன என்றால் மிகையொன்றும் இல்லை.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி” என்று அடிகளார் குறிப்பிடும் புறானாறு அடிகளும் இங்கும் இடம் பெறுகின்றன. மிகத் தொன்மையான தமிழ் நாசர்கம் சிந்து வெளியில் ஆரம்பாகி இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பரவியிருந்தது என்ற ஆராய்ச்சிக் கருத்தை முதல் முறையாக முன் வைத்தும் ஆதிர்த்தும் அதற்கான எடுத்துக்காட்டுக்களையும் முன்வைத்தவர் தனிநாயகம் அடிகளார்.

தனிநாயகம் அடிகளார் ஓர் அறிவாளி மட்டுமல்ல ஆன்மீகவாதியாகவும் வாழ்ந்து காட்டியவர். அந்தான் ஒரு செயல் வீரன் உலகில் உள்ள தமிழ்களை, தமிழ்ரிஞ்சுகளை ஒன்றினைத்து பெரும் செயலைச் செய்தவர். பக்திசூலவையும், மனிதாபிமானமும், பரந்தநோக்கும், தமிழிலுள்ள ஏனைய சிற்புகள் என்றும் குறிப்பாக தேவார, திருவாசகங்களிலும் ஆழ்வார்களின் திருப்பாட்களிலும் பொதிந்தும் மலிந்தும் கிடக்கும் பக்தியுணர்வை நாம் வேறெங்கும் காணமுடியாத பண்டம் என்று அவர் கூறியுள்ளார்.

இந்த மகான் தமிழ் இனத்தின் விடிவெள்ளி. தமிழர்களின் மனதில் பதிந்துள்ள அழியாச் சின்னம் தனிநாயகம் அவர்கள்.

இவர் தாம்லாந்து மன்னரின் முடிகூட்டு விழாவில் பாடும் பாடல் திருவாசகத்திலுள்ள திருவெப்பாலையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை என்பதை உலகுக்கு அறிவித்தார். 1954 ஆம் ஆண்டு தாம்லாந்து சென்ற போது அங்கு பாடப்பட்ட பாடல் இது.

“ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாந்தும்கண்

மாதே வளருதியோ வன்சேவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்

வீதியாய்க் கேட்டாலுமே விம்மி விம்மி மெய்மறந்து”

இப்பாட்களை அடிகளார்க்குப் படித்துக் காப்படி தாம்லாந்து நாட்டு அரசு குரு தாம்லாந்து மொழியிலும் கிரந்தநிலும் எழுதப்பட்டிருந்த சில ஏடுகளையும் காப்பினர் தாம்லாந்து நாட்பிற்கும் தமிழகத்திற்கும் உள்ள தொடரினை முதன் முதலில் அறிந்து தெரிவித்தவர் தனிநாயகம் அடிகளான்.

மலாயாவையும் தாம்லாந்தையும் இணைக்கும் நீண்ட குறுகிய இடப்பாடில் அமைந்துள்ள “தாக்குவப்பா” என்றும் இடமே சிலப்பதிகாரம் காட்டும் “தக்கோலம்” என்பது அடிகளாரின் கண்டுபிடிப்பு. மேலும் அம்மாவட்டத்தில் மனைக் கிராமத்துறை பற்றிய கல்வெட்டோன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும் அங்குள்ள இடப்பெயர்களும் சிவ பெருமானின் பழைய சிலையும் தமிழ் கலைத் தொடர்பைக் காட்டுவதும் அடிகளாரின் கருத்துக்கு வலு சேர்க்கின்றன.

இத்தனை அருமை பெருமைகளை தமிழக்கு ஆற்றிய அடிகளார் இலக்கை மண்ணில் அறியப்பட்ட பெரும் தமிழ் ஆனாமை என்பது அளிக்க முடியாத வரலாறு மொழியால் ஒன்றாகி பயணித்த நாம் சமய பிரிவினையால் இவரின் தமிழ் பற்றை போற்றாமல் ஒரு பக்கமாக செல்கின்றோமா என்கின்ற கேள்விகளின் பல சந்திரபங்களில் எழுவதுண்டு. ஆனாலும் இதற்கு காரணம் தேடி நம் விதியை நாம் நோவதை விடுக்கு தமிழக்கு தமிழை அரியப்பணித்தவர்கள் பற்றி இன்றைய சமூகத்துக்குள் பேச செய்யலாம் என்கின்ற ஆதங்கம் மேலோங்க அவர்பற்றி அறிய தலைப்பட்டுள்ளேன் அவரால் எழுதப்பட்ட நூல்கள் அதிகமாக ஆங்கில மொழியில் இருப்பது அடுத்துத் தலைமுறையினர் அவர்பற்றி அறிய ஏதுவாக இருக்கவில்லையா? என்பது எனது கருதுகோளாக உள்ளது சந்திரப்பவசத்தால் அதற்கு முன்வாழ்ந்த ஆறுமுக நாவலரை

கொண்டாடும் நம் தலைமுறை வாரிக்களை, தனிநாயகம் அடிகளார் பற்றிக் கேட்டால் பதிலற்று திக்குமுக்காடுகின்றனர். ஆனால் உலக தாமிழாராய்ச்சி மாநாடுபற்றி அதிகமாக பேசகின்றனர். அந்த மாநாட்டில் அடிகளாரின் காலத்துக்கு முன்னர் வாழ்த்தவர்கள் பற்றியும் பின்னர் வாழ்த்தவர்கள் பற்றியும் பேசகின்றனர். மதும் என்ற ஒன்று தமிழ் ஆனாமையாளனை மழுங்கடித்ததா என்கின்ற என் கேள்விக்கு என்னிடமே பதில் இல்லை.

தனிநாயகம் அடிகளாரால் எழுதப்பட்ட நூல்களில்

* The Carthaginian Clergy

* Nature in the ancient Poetry

* Aspects of Tami Humanism

* Indian thought and Roman Stoicism

* Educational thoughts in ancient Tamil Literature

* தமிழ் பண்பாடு நேற்றும் இன்றும் நாளையும்

* தமிழ்த்தாது

* ஒரே உலகம்

* திருவள்ளுவர்

* உலக ஒழுக்கவியலில் திருக்குறள்

* Reference guide to Tamil studies

* Tamil Studies Abroad

* Tamil Culture and Civilization

அவரின் நூல்களில் 3 நூல்கள் தமிழ் மொழியிலும் ஏழு நூல்கள் ஆங்கில மொழியிலுமாக இவருடைய 10 நூல்கள் வெளிவர்த்தான்.

மொழிப்பற்றும், மொழி உணர்வும் இருக்கும் நாட்டில்தான் அறிஞர்கள் போற்றப் படுவார்கள், மதிக்கப்படுவார்கள். அறிஞர்களும் ஆய்வாளர்களும் மதிப்போடும், மாண்போடும் சுதந்திரத்தோடும் வாழும் நாட்டில்தான் நல்ல பல இலக்கியர்கள் உருவாகும்

தமிழ் மொழியை உலக அரங்கில் உயர்த்தி, பிற மொழிகளுக்கு இணையான இலக்கண இலக்கியங்களை தமிழ் மொழி தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது என்பதை வெளிச்சுத்திற்கு கொண்டுவர்த்தவர் தனிநாயகம் அடிகளார்.

மொழி பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றால் அம்மொழிக்காக அயராது உழைத்த ஆன்றோர்களையும், சான்றோர்களையும் நினைவில் கூற வேண்டும்

ஆதித்துத் தமிழிலூர், கல்வியாளர். தமிழ் ஆங்கிலம் தவிர எச்பானியம், உரோம மொழி, பேர்ட்துக்கீசியம், பிரெஞ்சு முதலிய மொழிகளில் சரளாமாக உரையாடவும் சொற்பொழிவாற்றவும் கூடியவரும், பல ஜெரோப்பிய நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்து அங்குள்ள நூலங்களில் பல தமிழ் கையெழுமைத்தபிரதி நூல்கள், மற்றும் அச்சிடப்பெற்ற தமிழ் நூல்கள் பற்றி ஆராய்ந்து வெளிக் கொண்டுவர்த்தவர் தனிநாயகம் அடிகளார்.

தமிழுக்கும் தமிழனுக்கும் இப்போதும் பெருமை சேர்க்கும் தனிநாயகம் அடிகளார் 1980, செப்டெம்பர் 1 ஆம் திகதி காலமானார். தமிழ் வளர்த்தவர்கள் எல்லோரும் நம்முன் சமநேரத்தில் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதே இந்த கட்டுரையின் வெண்டுல் •

சமூகத்துக்காகப் பணி செய்த மனிதர்கள் அவர்கள் வாழும் காலத்திலேயே கனம் பண்ணப் படவேண்டும். கலைஞர்களும் அப்படித்தான். எமது தொன்மைக் கலையான சுத்துக் கலைக்குத் தமது ஆயுள்பரியந்தம் ஊழியர்ச்செய்த பல மூத்த கலைஞர்கள் கடந்த அரைநாற்றாண்டுக்கும் மேலாக, அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலேயே கனம் பண்ணப்படாமலும், கவனிக்கப்படாமலும் மறைந்தே போனார்கள்.

இதற்கான காரணம் யுத்தகால நெருக்குவாரங்கள் என்று நாம் சொல்லிக் கொண்டாலும்கூட, கடந்த 12வருடங்களாக இதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தும் அந்தக் கடமைகளை நிறைவேற்ற முயற்சி எடுத்தோமா என்றால்..., இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. மிகமிகச் சில முயற்சிகளே முன்னெடுக்கப் பட்டன என்று சமாதானம் சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஆனால் இது போதாது.

இவற்றைக் கவனத்திலெடுத்து தேன் தமிழிதழ் ‘களரிமுரசம்’ எனும் இப்பக்கத்தை கலைஞர்களைக் கனம் பண்ணும் பொருட்டுப் பதிவு செய்து வருகிறது.

இந்த மாதம் 15ம் திகதி தனது 89ஆவது வயதைப் பூர்த்தி செய்து நம்மிடையே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் சுத்துக் கலைஞர் கலாபூஷணம், கலைக்குரிசில் பாக்கியநாதன் அவர்களை தேன் தமிழிதழின் களரிமுரசம் பதிவு செய்து மறியாதை செலுத்துகிறது.

முதல் அரங்காற்று

15.05.1932இல் கரம்பன், மெலிஞ்சிமுனையில் பிறந்த திரு. பத்திநாதன் பாக்கியநாதன் தனது முதலாவது சுத்து அரங்காற்றை 1944ஆம் வருடம் யாழ்.சென்.ஜேமஸ் பாடசாலையில் ஆறாம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது வகுப்பாசிரியர் குறோமன் அவர்களது மேற்பார்வையில் மேடையேற்றப்பட்ட ஞானசுவந்தரி தென்மோடிக் சுத்தில் ஞானசுவந்தரி பாத்திரத்தில் தனது 12ஆவது வயதில் அரங்கேற்றம் கண்டார். அதனைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாண மாநகரசபையில் மேடையேறிய ‘சஞ்சவான்’ சுத்தில் ஏரோதியாளின் மகன் சலோமையாக இரண்டாவது சுத்திலும் பெண்பாத்திரம் ஏற்று நடித்தார்.

இவரது தந்தையார் அருளப்பு பத்திநாதன் அன்றைய காலங்களில் ஆன்தக்ஸீஸ், ஊர்சோன் பாலந்தை போன்ற பல சுத்துக்களில் பெண் பாத்திரங்களிலேயே தொடர்ந்து நடித்துப் புகழ் பெற்றவர். அவ்வாறே இவரும் தொடர்ச்சியாக அண்ணாவி கலைக்குரிசில் நீ.வ.அந்தோனி அவர்களின் நெறியாள்கையில் இடம்பெற்ற அத்தனை சுத்துக்களிலும் பெண் பாத்திரங்களையே ஏற்று நடித்து வந்தார்.

ஆமாம், அண்ணாவி கலைக்குரிசில் நீ.வ.அந்தோனி அவர்களின் சுத்துக் கொட்டாரத்தில் கோலோச்சிய ஒருவர்தான் நமது கலைஞர் பாக்கியநாதன்.

அண்ணாவி கலைக்குரிசில் நீ.வ.அந்தோனி அவர்களின் இறுதி மேடையேற்றமான புனித கிறிஸ்தோப்பர் சுத்து 03, மாசி 1969. இந்த மேடையேற்றத்தின் போதுதான் கலையரசு சொர்ணவிங்கம் அவர்களால் அண்ணாவி நீ.வ.அந்தோனி அவர்களுக்கு கலைக்குரிசில் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

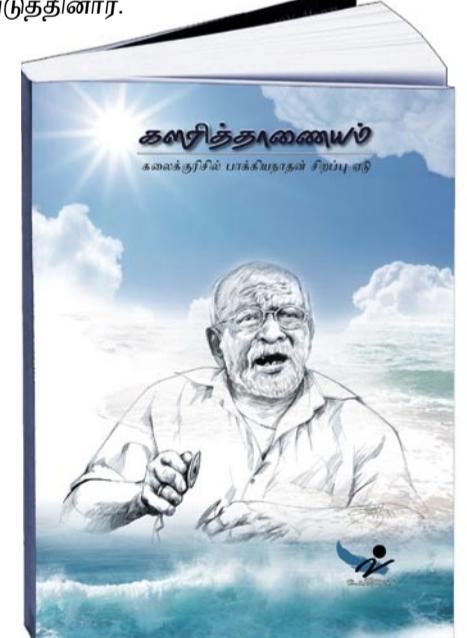
மெலிஞ்சிமுனை கலைக்குரிசில் கலாமன்றம் 2014இல் திரு.பாக்கியநாதன் போன்ற 15 மூத்த கலைஞர்களைத் தேர்வு செய்து, ‘வாழ்நாள் கலைஞர் கௌரவ விருது’ வழங்கிப் பெருமைப் படுத்தியது. இதில் பலர் இப்போது நம்மிடையே இல்லை. மறைந்துபோன பெருமைக்குரிய கலைஞர்களாகி விட்டார்கள்.

2017 டிசம்பர் 12ஆம் திகதி கலாபூஷணம் பட்டத்தை இவருக்கும், இவரோடு கூடவே சுத்துக்கலைப் பயணியாகத் திகழ்ந்த மறைந்த சீரணி இம்மானுவேல் அவர்களுக்கும் அரசினால் வழங்கிப் பட்டது. இந்தச் செய்தியை கலையாளர் நண்பர் வதிரி C.இரவீந்திரன் அவர்கள் பதிவு செய்து கலைஞர்களைப் பெருமைப் படுத்தினார்.

கடந்த வருடம் நமது கலைஞர் பாக்கியநார் ‘கலைக்குரிசில்’ பட்டம் பெற்றுக் கொண்டதை இவர் நேசித்த சுத்துக் கலையே கொண்டாடுகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இவர் தொடர்பான சுயவரலாற்று ஆவணப் புத்தகமான ‘களரித்தாணையம்’ இம்மாதம் வெளிவர இருக்கின்றது என்பது பாரம்பரியக் கலைகளை நேசிக்கும் மாந்தர்கள் மகிழ்தலுக்கானதும், போற்றுதலுக்கானதுதாம்தான்.

இந்த நூலின் முகவரையிலிருந்து சில வரிகள்:-

‘இது பாக்கியநாதன் அவர்களைப் பற்றிய நூல் என்பதால் அவரைச் சுற்றியிருந்த வாழ்க்கைக் கோலங்களை அவரின் வாய்வழி கேட்டறிந்ததோடு ஏற்கனவே பதிவு செய்யப்பட்ட குறிப்புகளையும், தரவுகளையும் உறுதுணையாகக் கொண்டு ஒரு வாழ்க்கைச் சித்திரத்தை உருவாக்க முடிந்தது. உண்மையில் இதுவே மிகவும் பிந்திய முயற்சியாகப் போய்விட்டது. ஒடுக்கியவர்களுக்கு ஒரு வரலாற்றுக் காலம் இருந்தது. ஒடுக்கியவர்களால் கல்வி மறுக்கப்பட்ட சமூகம் இன்று ஒரு நூற்றாண்டைக் கடந்தேனும் தங்கள் பக்க வரலாற்றைச் சொல்கிறது. நாங்கள் ஒடுக்கப்பட்டோம், ஆனால் ஒடுங்கிப் போகவில்லை. எங்கள் சுய தொழிலும், மன வீச்சுக்கு உரமான எங்கள் சுத்துக் கலையும் எங்களை உரமேற்றி உய்வித்திருக்கின்றன.’

அஞ்சலியுமானவன்....

அழகிய வண்ணங்களிலான ஓவியங்களை வரைந்து நம்மைப் பிரமிப்பில் ஆழ்த்தும் இயற்கை சிலவேளைகளில் தாறுமாறான கோடுகளைக் கிறுக்கி விடுகின்றது. தான் வரைந்த அழகிய ஓவியங்களின்மீது. அல்லது தனது ஓவியங்களைக் கிழித்துப்போட்டு விடுகின்றது. அத்தகைய ஒரு நிகழ்வைத் துயர் கவிந்த எழுத்துக்களால் பதியவேண்டி நிர்ப்பந்தப் படுத்தி விட்டது காலம்.

தேன் தமிழிதழின் இம்மாதக் களரிமுரசம் பகுதியில் ஈழத்தின் முதுபெரும் கூத்துக் கலைஞர் கலைக்குரிசில் பாக்கியநாதன் அவர்களைப் பற்றிய பதிவை எழுதி முடித்த கையோடு ஈழத்திலிருந்து கிடைத்த தகவல் எம்மைப்பெரும் அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கியது. ஆமாம், மே மாதம் முதலாம் திகதி கலைஞர் பாக்கியநாதன் மரணித்து விட்டார் என்பதுதான் அந்தச் செய்தி. கடந்த இதழில் இவரைப்பற்றிய குறிப்புக்களை எழுத உத்தேசித்த போதும், இம்மாதம் 15ஆம் திகதி கலைஞர் தனது 89ஆவது வயதைப் பூர்த்தி செய்ய இருப்பதால், மே மாத இதழில் பிரசரிப்பதே பொருத்தமானதாக அமையும் எனக் கருதியும், கலைஞர் பாக்கியநாதன் அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைவார் என்பதையும் கருத்திற் கொண்டு பதிவினை மேமாத இதழுக்கெண் தள்ளி வைத்தோம். ஆனால் அதற்குள் இயற்கை தான் போட்டுவைத்த கணக்கை நிறைவு செய்து கொண்டது. ஆனாலும், அவர் மரணித்தும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் கரைஞர் என்பதை நாம் நம்புவதாலும், அவரது அழியாக் குரல்வழிப் பாடல்களை நாம் இன்னமும் கேட்டுக்கொண்டே இருப்பதாலும், மரணிப்பதற்குமுன் அவரைப் பற்றி எழுதிய பதிவைச் சிறைக்காமல் அப்படியே முன்னைய பக்கத்தில் பதிவாக்கியிருக்கின்றோம்.

கலைஞர் கலைக்குரிசில் பாக்கியநாதன் அவர்களது மரணச்சேதியை அறிந்த பல கலைஞர்களும், கூத்துக்கலை அபிமானிகளும், இரசிகர்களும் அதிர்ச்சியடைந்தது மட்டுமல்லாது அவருக்கான

அஞ்சலிப் பதிவுகளைச் சமூகப் பொதுவெளிகளிலும் ஊடகங்களிலும் நிறையவே செலுத்தியிருந்தார்கள். அவற்றிற் சிலவற்றை இங்கே பதிவாக்குகின்றோம்.

* அதிர்ச்சி... எமது மூத்த கலை முதுசங்களை இழந்துகொண்டிருக்கிறோம். அஞ்சலித்தோம் -ஜோன்சன் ராஜ்குமார்-

* காலையில் தொழிலாளர் தினத்துக்காக கூத்து பதிவு ஒன்றில் பாடிக்கொண்டிருந்தார். அதில் பார்த்தேன் திடீரென இச்செய்தி கவலை தருகின்றது எங்கள் கூத்து கலைஞருக்கு ஆழந்த இரங்கலை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன் -விக்கி கிருபா.

* ஈழக் கரையெல்லாம் வாசம் வீசும் காற்றில் கலந்த கலைஞருக்கு எம் அஞ்சலிகள் - சிறிதரன் (தோழர் சுகு)

* நாளும் நற்கலை தந்து நமக்குள் கூத்துக் கலை வளர்த்தோன். ஆழக் கடலிலும் அவன் நாதம் கேட்க. நாம் பாக்கியம் பெற்றோம். சென்று வா கலைவேந்தே! ஆழ்மன அஞ்சலி செலுத்துகிறேன். -வதிரி C.ரவீந்திரன்

* பாரம்பரிய கலைகளை காத்துவந்த மூத்த கலைஞரை இழந்திருப்பது பெரும் துயரம்தான். இப்படிப்பட்ட உன்னத கலைஞர்களின் பணியை அனைவரும் ஒன்றுபட்டு தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்வதே அவர்களுக்குச் செய்யும் சிறந்த அஞ்சலியாகும். -சண்முகநாதன் ரமண்கரன்-

* மெலிஞ்சிமுனை பாக்கியமய்யா.. கூத்துக்கலையின் சுடாரமே... நீடு வாழும் பெருமையினி சுடவிருக்கும் அஞ்சலிகள்.

-உதயன், பேசாலை

* மிகக் கவலை தரும் செய்தி. தயவுடன் அறிந்தவர்கள் அன்னாரது கூத்து செயற்பாடுகளை எழுதுங்கள். -களப்பூரான் தங்கா- •

என் தாய்க்டலின் வெண்நுரைகள்
சிவந்து பரந்த நாட்கள்
எங்கள் சனங்களின் சாவாக்குருதி
இதே கடலில் இன்றும் இருக்கிறது

இந்த நாட்களில் தீவு துயரடைந்து விடுகிறது
பித்திர் கடன்களைக் கழிக்க
தீர்த்தக்கரை* உறவுகளுக்காய் காத்திருக்கிறது.

பச்சிளம் குழந்தையின் இறவா
குரலொன்று
மலையடி* எனும் ஆழியின் நீண்ட வெளியில்
அந்தரித்துப் பறக்கும் பட்டாம்புச்சியில் அமர்ந்து
கரைகாணாது அலைகிறது

இராணுவ வூட்டிகளின் கீழ் இருக்கும்
எங்கள் கல்லறைச் சுவர்களின் மேல்
ஒரே ஒரு சுடர் ஏற்றி
செம்பரத்தம் மலர்களும்
கண்ணர் துளிகளுமாக
அஞ்சலிக்க வேண்டும் நாம்

நீலக்குமுதினி நீ எம்மை
கரை சேர்த்துப் போன பின்
எம் நெஞ்சோடே வருகிறாய்
பெருந்சலோடு 15.05.2021

தீர்த்தக்கரை* இறந்தவர்களின் ஆத்ம சாந்தி கிரியைகள் செய்யும்
கிழக்கு கடற்கரை
மலையடி* நெடுந்தீவின் நீண்ட கடற்பரப்பில் ஆழமான பகுதி

சுற்றுப்புமிகுஷ்ணமுக்

-ஏ.எம். நியாஸ் அகமத்

(சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)

மரங்களின் ‘புறையலர் கோழி’ காயா மரம்- ஒரு அந்நிய ஆக்கிரமிப்பு இனமா

உயிரினப்பல்வகைமையின் அழிவை ஏற்படுத்தும் முக்கியமான காரணிகளுள் புதிய இனங்களின் ஊடுருவல் அல்லது அறிமுகம் (bio invasion) மிக முக்கியமானதூஞ்சுக்காக் காணப்படுகிறது. இனங்கள் ஒரு குழந்தொகுதியிலிருந்து இன்னொரு குழந்தொகுதியைச் சென்றடைவதற்கு ஆறுகள், மலைகள், சமுத்திரங்கள் போன்றவை தடைகளாக இருக்கின்றன. இவை புவியியல் தனிப்படுத்துகை எனப்படுகின்றது. இது இனப்பெருக்க தனிப்படுத்துகைக்கு அவசியமானது. இதுவே புதிய இனமொன்றை ஏற்கனவே இருந்த இனமொன்றிலிருந்து பரிணாமத்தின் மூலம் தோற்றுவிக்கும் ஆணால் மிகக்குறைந்த அளவில் ஒரு குழந்தொகுதியிலிருந்து இன்னொன்றுக்கு அங்கிளன் இயற்கையாக, வெள்ளம், காற்று போன்ற காரணிகளால் கொண்டிசெல்லப்படலாம் கண்டம் பிரயாணங்கள் சாத்தியப்பட்ட பிறகு, புவியியல் தடைகள் வழக்கொழிந்தன. மனிதனின் தற்கால போக்குவரத்து முறைகள், பூகோளமயமாதல், சுதந்திர வர்த்தகம் போன்றவை உலகத்திலுள்ள குழந்தொகுதிகளை ஒரே தொகுதியாக மாற்றியுள்ளதெனக் கூறலாம்

பொருகள் ஏற்றுமதி, இறக்குமதிக்காக, கட்பல்கள், ஆகாயவிமானங்கள் போன்றவற்றில் கொண்டு செல்லப்படும் போதும், விவசாய நடவடிக்கைகளுக்காக பரிமாற்றம் செய்யப்படும்போதும் புது இனங்கள் தந்தெய்லாகவும், வலிந்தும் புதிய பிரதேசங்களிலிருக் குறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு அந்த பிரதேசத்திலிருக் குறிமுகப்படுத்தப்படும் புதிய இனம் பிற கேசுக்குறிக்கும் அல்லது அந்நிய, அல்லது விதேசிய இனம் (exotic, alien my;J non-indigenous) எனப்படும்

விளைச்சலை அதிகிப்பதற்காக பிறதேசத்திலிருக்கிய அந்நிய ஆக்கிரமிப்பு இனங்களும் வெளிநாட்பற்றுகிய இனங்களும், பரம்பரை மாற்றப்பட இனங்களும் புதிய குழலோன்றுக்கு அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக அச் சூழலிலிருக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட இனமானது, மற்ற இனங்களை கொண்டு உண்ணுதல், உணவு, இடம் இனப்பெருக்கம் போன்றவற்றிற்கான போட்டி, பரப்பரையியல் மாற்றம், நோய்கள், வாழித்தை தமக்கேற்றவாறு மாற்றுதல் போன்றவற்றை மேற்கொண்டு அங்குழந்தொகுதிக்கு பாரிய தீய விளைவகளை உருவாக்குகின்றது. அறிமுகம் செய்யப்பட பசுகிக் சம்பள், வானவில் நெள் போன்ற மீனினங்கள் காரணமாக அவற்றேரியா, நியுசிலாந்து, சிலி போன்ற நாடுகளில் உள்ளாட்டு மீனினங்கள் வாழிடங்களிலிருந்து தருத்தப்பட்டும், அழிவிற்குள்ளாக்கப்பட்டும் இருக்கின்றன. பணமாவில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட ஒருவகை அபிரிக்க சிக்கிலிட் மீன் உள்ளட்டில்குரிய 6 மீனினங்களை அழிவிற்குள்ளாக்கியதுடன் அதில் தங்கியிருந்த உணவுவலையைச் சேர்ந்த சிறு விலங்குகள், பறவைகள் என்பவற்றிற்கும் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான நிகழ்வுகளுக்கு இவை சில உதாரணங்களாகும்

இவ்வாறு ஒரு குழந்தொகுதிக்கு புதியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வரும் ஒரு இனம் அங்குருக்கும் இனங்களுக்கு அபுத்தாக அமையலாம் புதிய இனத்தின் குடித்தொகையின் அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கை கட்டுப்பாடின் அதிகரித்தலே இதற்கு பிரதான காரணமாகும் இச்சந்துப்பத்தில் இவ்வெளிநாட்பற்றுகிய இனம் அந்நிய ஆக்கிரமிப்பு இனம் (Invasive Alien Species) என அழைக்கப்படும் தகுந்த சூழல் வெப்பநிலை, உணவு, இரைகெலவிகள், நோய்கள், போட்டியாளர்கள் போன்ற காரணிகள் ஒரு இனத்தின் குடித்தொகையிலுள்ள அங்கிளனின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கா வண்ணமாம் கட்டுப்படுத்துகின்றன. புதிய இனமொன்று புதுச் சூழலிலிருக்கு அறிமுகம் செய்யப்படும்போது குடித்தொகையை கட்டுப்படுத்தும் இவ்வாறான காரணிகள் இல்லாததன் காரணமாக இப்புதிய தாவர, விளக்கினங்களின் எண்ணிக்கை திட்டிரென அதிகரிக்கும் இதனால் இடம் உணவு போன்றவற்றிற்கான போட்டி, புதிய நோய்கள் போன்ற காரணிகளால் அத் தொகுதியில் ஏற்கனவே காணப்பட இனங்கள் அழிந்துவிடும் அபாயமும் ஏற்படும்

1990களின் ஆரம்பத்தின் கிழக்கு மாகாணத்தின் வீதிவிரிவாகக்கத்திற்காக, 2000 ஹெக்டேர் பரப்பளவிற்கு அதிகமான வீதி ஓரங்களிலிருந்த காடுகளும், மரங்களும் (சில மரங்கள் நூறு வரு வயதைத் தூண்டியவைகளாயும் இருந்தன) அழிக்கப்பட்டன. இதனை நிவர்த்திக்கும் முகமாக வீதியின் நடுவிலும், வீதியின் ஓரங்களிலும் பல்வேறு உள்ளாட்டு, வெளிநாட்டு மரங்கள் நடப்பட்டன. கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை, பல்வேறு சமூக, பொருளாதார, அரசியல் காரணங்களின் நிமித்தம் இந்த மரம் வளர்ப்பு

அக்கரைப்பற்றை மையமாக கொண்டே 2000களின் ஆரம்பங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த வீதியோர மர மீனாடுகை தீட்டத்தின் நிமித்தம் பல்வேறு உள்ளூர் கதேச மரங்கள் நடப்பட்டாலும், விரைவான பெறுமேற்றுக்காக சில இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மரங்களும் நடப்பட்டன. இந்த மரங்களில் ஒன்றுதான் காயா மரம்

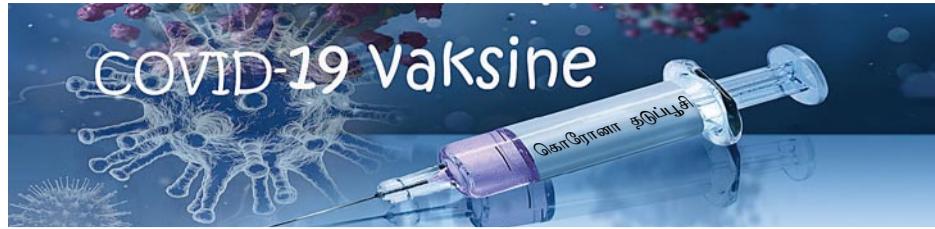
Khaya senegalensis, என்ற தாவரவியல் பெயர் கொண்ட காயா மரமானது மெரியாசியே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது. பொதுவாக இது அபிரிக்க மஹோகனி என அறியப்படுகின்றது. இத்தாவரமானது உலர் வலயத்திற்குரிய, 10வருடத்தில் 30அடிகளும் 20-22 வருடங்களில் முதிர்ச்சியடைந்து 100 அடிகள் உயரம் வரை விரைவாக வளரும் தாவரமாகும் 1960களின் ஆரம்பத்தில் அபிரிக்காவிலிருந்து இலங்கைக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இத் தாவரங்கள், இலங்கை வனப்பிரபாலனத் தினைக்களத்தினால் வர்த்தக நோக்கில் தோட்டங்களாக பயிரிடப்படத் தொடங்கப்பட்டது 10 வருடங்களுக்குப் பட்ட காலத்திலேயாகும் தற்போது கண்டவீதியில் கோலைக்கு அருகிலும், அநூராதபுரம், தழுவ்ளை, ஹபரனை, மட்க்கள்படு, அப்பாறை மாவட்டத்தின் கரையோரப்பட்ட காலத்திலேயாக பகுதிகளிலும் பரவலாக வீதியோரங்களில் நடப்பட்டுக் காணப்படுகின்றன.

இலங்கையின் அதிகித்த மரத்தேவைகளுக்கான கேள்வி காரணமாகவும், உலர், இடைவெப்ப வலயத்தில் அதிகரித்த வளர்ச்சி வீதும், நோய் பீடைத்துக்கூடம் குறைவு, மண்வளம் குறைந்த பகுதிகளில் அதிக வளர்ச்சி போன்ற இத் தாவரத்தின் இயல்புகள் காரணமாக இத்தாவரம் இலங்கையில் அறிகும் விரும்பப்பட்டிருக்கலாம்

ஏந்த ஆய்வுகளுக்கும் உப்படுத்தப்பாமல் இந்த மரங்களை வீதியோர நடுகைக்காக தெரிவி செய்தது சரியானதானா? என்ற கேள்வி எழுவது தவிர்க்கமுடியாததாகிறது. நிரில்லாமல் வேகமாக வளர்ந்து, நிற்றும்போது இன்னும் அதி வேகமாக வளர்ந்தும் செல்வது இதன் இயல்பாகும் இந்த மரத்தின் வேர் மண்ணில் ஆய்வுகாதன் காரணமாக, கிளைகளின் வளர்ச்சியின் பார்த்தை தாங்க முடியாமல், மரங்கள் பெரும்பாலும் எப்போதும் ஒரு பக்கம் விழப் போவது போல் சாய்ந்தே காணப்படும் மரக்கிளைகளின் அதிக நித்தன்மை காரணமாக கிளைகள் வளரும் போது கிளைகளின் பாரம் காரணமாக முறிந்து விழுவதுடன், இலகுவான காற்றுக்கும் முறிந்து விழும் தன்மையும் கொண்டது. வேறின் விரைவான வளர்ச்சி காரணமாக கட்டங்களினதும், மதில்களினதும் அதிகவாதத்தை அல்லது கவுர்களை, வீதிகளை ஊடுருவி அதில் வெட்டப்பக்களை ஏற்படுத்தி கட்டங்களை உடைப்பதுடன், அவைகளின் பெறுமதிகளையும் குறைக்க அல்லது இழக்க செய்கிறது என அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. விரைவாக வளர்வதன் காரணமாக நிலத்துடி நீரை குறைக்கும் ஆய்வுக்கும் இங்கு காணப்படுகின்றது.

வெளிநாடுகளில் காயா எனப்படுகின்ற இந்த மரம் தளபாடத் தேவைகளுக்காக பயன் படுத்தப்படுகின்றபோதும், இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு 40 வருடங்களாகியும் இன்னும் தளபாடத் தேவைக்கும் மற்றுத் தேவைகளுக்கும் பாவிப்பதில் தயக்கமும், தீர்பார்த்த தேவையை பூர்த்திசெய்யாத தன்மையும் காணப்படுகின்றது.

ஆபிரிக்க காலநிலைக்குரிய இந்த தாவரம், மற்ற தாவரங்கள் போன்று பூக்கள், காய்கள், பழங்கள் நிறைவாக தருவேண்டும் காயா என்ற விஞ்ஞானப் பெயரங்கு ஏற்ப இலங்கையில் பூப்தும், காய்ப்பதும், விதைகள் தருவதும் குறைவு இதன் விதைகள் பெரும் பொருட்செலவில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு அதிலிருந்து புதிய இனங் கள்கள் அரும் காலங்களில் பெறப்பட்டன. இதன் காரணமாக இந்த விதைகளின் ஆயுள் குறைவாகவும், கருக்கட்டல் கடன்மாகவும், களை கட்டல் கடன்மாகவும், பல கிளைகள், தண்டுகள் கொண்டு வளரவும் கருந்துள்ள வண்டுகளின் தாக்கம் அதிகமாகவும், காட்டுத்தீவினால் அல்லது வீதியோரத் தீவினால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்கூடியவையாக க

நோர்வே வாழ் மக்களுக்கு கொரோனா வைரஸ் நோய்க்கு எதிரான தடுப்புசி வழங்கப்பட்டு வருகின்றது இவ்விடயத்தில் வயது அடிப்படையிலும் ஒருவருக்கு ஏற்கனவே உள்ள ஆயுத்தான நோயின் அடிப்படையிலும் முன்னுரிமை கொடுக்கப்படுகிறது குறிப்பாக 65 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இதுவரை தடுப்புசி போடாதிருந்தால், சுகாதாரப் பணியகம் விடுத்துள்ள தொலைபேசி இலக்கத்துக்கு அழைப்பை ஏற்படுத்தி பதிவு செய்யலாம்

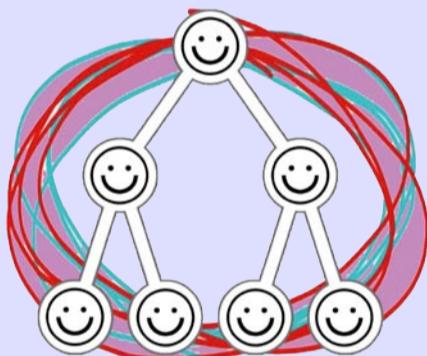
18 முதல் 24 வயதுக்குப்பட்ட அதிக ஆயுத்தான நோய்க் குழுவில் உள்ளவர்களுக்கும் தற்போது தடுப்புசி போடப்படுகிறது. இச்சமூலில் அடங்கும் 18 முதல் 64 வயதுக்கு உப்பட்வர்களுக்கு அவர்களது நிரந்தர வைத்தியரினால் தடுப்புசி போடப்படுகிறது. இதுவரை தடுப்புசியினை பெற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் உங்கள் வைத்தியரை நாடவும் நோர்வேயில் தடுப்புசி இலவசமானது தடுப்புசி வைரசுக்கு எதிராக போராடி நமது உடலை பாதுகாத்துக் கொள்கிறது. தடுப்புசிகள் பல பெரிய மருத்துவ பரிசோதனைக்கு உபடுத்தப்பட்டு, பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு செலுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

ஊசி போட் இடத்தில் வலி, உடல் வலி, சோர்வு, நடுக்கம் காய்ச்சல் போன்றன பக்க விளைவுகளாகத் தோற்றலாம் சில நாட்களுக்குப் பிறகு இந்த பக்க விளைவுகள் ஒழிந்துவிடும்

புதிய வைரசுக்கு எதிராக நல்ல தடுப்புசிகளை உருவாக்க முதலீடு செய்யப்படுவது. பல தடுப்புசிகள் புதிதாக கண்டுபிடிக்க மருத்துவத் துறை அரும்பாடுபட்டு வருகிறது அவற்றில் சில இதுவரை பாவனையில் உள்ளன.

Norsk-Tamilsk Ungdoms Mediehus

med mål om å skape større samfunnsengasjement

Det er med årene blitt mange tamiler i Norge og etter hvert flere generasjoner. Fellesnevneren er den tamilske identiteten og at vi er bosatt i Norge. Gjennom samfunnssarbeid kan den yngre tamilske generasjonen bidra til økt forståelse, mer kunnskap om samfunnsutfordringene og bedre integreringsvilkår.

Vårt inntrykk er at det er mange unge tamiler med like og ulike meninger og tanker om sentrale temaer i samfunnet. Disse tankene, meningene og utfordrингene bør deles med hverandre og den eldre norsk-tamilske generasjonen, for å nå formålet om å skape et samordnet tamilsk minoritetssamfunn i Norge. Med initiativet Norsk-tamilsk ungdomsmediehus ønsker vi å gjøre norsk-tamilsk ungdom mer samfunnsengasjerte, samt å skape en større forståelse for norsk-tamilsk ungdom på tvers av generasjoner. Dette gjøres gjennom produksjon og publisering av innhold som bidrar til å nå formålet i tillegg til å fremme vår identitet.

Initiativet er foreløpig i en startsfase og det forsøkes å forme et team der gruppemedlemmene har ulike gjøremål og arbeidsoppgaver. Det er viktig at ungdommene som deltar kjenner på en tilhørighet og verdien av arbeidet. Til nå er det blant annet formet et podcast-team som vil ta opp ulike emner gjennom diskusjoner og intervjuer. Det er også en gruppe som vil stå for ulike artikler i BTA (E-avis) om dagsaktuelle saker og det som interesserer ungdommen. Videre er det et team som vil jobbe med reklamering og promotering av mediehuset og arbeidet som gjøres der. Etter hvert som mediehuset etableres og flere prosjekt igangsettes, vil det være åpent for ungdom å være med å bidra med stoff til E-avisen, podcasten, eller til promotering. Det vil også være mulig å starte andre prosjekt innenfor mediehuset på sikt.

Norsk-Tamilske Ungdoms Mediehus er et initiativ for å skape mer samfunnsgasjement blant norsk-tamilske ungdom. På sikt håper vi å nå ut til flere minoriteter.

Radio Tamil Bergen Then Tamil Osai

Organisasjonsnummer: 980305414

தேன் தமிழ் ஒசை

30 ஆண்டுகள் நடும்பயணம்

Ansvarlig redaktør: Julius Antonipillai

Adresse: Krohnegården 5b, 5146 Fyllingsdalen.

Telefon: 924 636 74

E-Post: ttoosai@gmail.com / antonipillai@hotmail.com

இந்தியாவில் நோய் தொற்றினால் பெருந்தொகையான மக்கள் இறப்பு

தேன் தமிழோசை Radio tamil வாணையில் நடைபெற்ற உரையாடலின் தொகுப்பு

அதிக சனத்தொகை கொண்ட நாடான இந்தியாவில் குறிப்பாக வடஅந்தியாவில் மிக விரைவாகவே நோய் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. துமிழகத்தில் ஓரளவு கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது. இருந்தாலும் நாளூக்கு நாள் தொற்று அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. சுகாதார மருத்துவ நிலையில் ஒட்சிஜன் பற்றாக்கறை என்பது பெரியளவில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. நோய்த்தொற்றும், இறப்புக்களும் அதிக்கிரமாகக் கூடிசெல்கிறது.

அமெரிக்கா, பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளில் இருந்து மருத்துவ உதவிகள் கிடைக்கின்ற போதும், அவை போதா வண்ணமே உள்ளன. மக்கள்தொகையுடன் நோக்கும்போது உதவிகள் மிகவும் குறைந்தனவே கிடைக்கிறது என்று கூறவேண்டும்.

ஆரம்பத்தில் இந்தியாவில் புகுந்த covid-19 பெரியளவில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. அதனால் மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வு குறைவாகவே இருந்தது. ஆனால் தற்போது பரவிவரும் மாறுபட்ட வைரஸ் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. தடுப்புசி போடும் வரை அரசாங்கமும் பாதுகாப்பு கட்டுப்பாட்டு விதிகளை அதிகம் வைத்திருக்க வேண்டும்.

அதேவேளை மக்களும் சகஜ வாழ்க்கைக்கு உடனே திரும்பி விட்டார்கள். அன்றாட வாழ்க்கைப் போராட்டமே இதற்கு காரணமாகும். நோர்வே போன்ற நாடுகளைப் போல், இந்திய மக்கள் வீட்டினாலேயே இருக்க முடியாது. அவர்கள் அன்றாட தொழில்களைப் புரிந்துயாக வேண்டும் அல்லாவிடில் வறுமையிலேயே மக்கள் இறந்து விடுவார்கள்.

பல மாவட்டங்களில் மக்கள் ஹோஸிப் பண்டிகை கொண்டாடியுள்ளனர். குழ்மோளா என்ற நிகழ்வும் நடந்திருக்கிறது. அத்துடன் நாடு பூராவும் தேர்தல் நடைபெற்றுள்ளது. ஒவ்வொரு தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டங்களிலும் பெருந்தொகையான மக்கள் கூடினார்கள். இந்த நிகழ்வுகளிலெல்லாம் பெரும் தொகையான மக்கள் சமூக இடைவெளியின்றி கூடியள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறான நிகழ்வுகள் பெருந்தொற்றுக்கு முக்கிய காரணிகள் ஆகின்றது.

உரையாடலில் கலந்துகொண்டோர்: யூலியஸ் அன்னி, சுரேஷ்கிருஷ்ணன், வாசன் செந்தார்வேல்.

Dr. விலமலநாதன் MD PhD
(Senior Consultant
Cardiologist, Oslo,
Norway)

கேள்வி:

எனக்கு bypass அறுவை சிகிச்சை முன்னர் செய்யப்பட்டது. 5 வருடங்கள் நல்ல சுகமாக இருந்தது. அதேவேளை இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை அடைப்பு எடுத்து பின்னர் stent வைக்கப்பட்டுள்ளது. அன்மையில் எனக்கு இடதுபுறத்தில் பக்கவாதம் ஏற்பட்டு வல்பபக்கம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. எனது இருதய நோய்க்கும் பக்கவாதத்துக்கும் தொடர்பு இருக்கிறதா?

பக்க வாதத்தின் பின் எனக்கு உடலில் பல பக்கங்களிலும் நோயுகள் ஏற்படுகிறது. பல வகை மருந்துகள் தரப்பட்டுள்ளது. அவற்றை தொடர்ந்து பாவிக்க வேண்டுமா?

பதில்:

ஏற்கனவே அறுவைச்சிகிச்சை செய்திருந்தாலும் மீண்டும் அடைப்புகள் ஏற்படும் போது நீங்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது போல Angioplastic மூலம் சிகிச்சை பெறக்கூடிய வாய்ப்புகள் உள்ளன. அடுத்து, எமது இதயத்திலிருந்து குருதி கழுத்திலுள்ள குருதிக்குழாய்கள் மூலமாக மூளைக்குச் செல்கின்றது. இடதுபக்கம் செல்லும் குருதிக்குழாய்களில் அடைப்பு ஏற்படும் போது இடதுபக்க மூளையில் பாதிப்பேற்படுகின்றது, இதனால் வலதுபக்கத்தில் பக்கவாதம் ஏற்படுகின்றது. மூளைக்குச் செல்லும் குருதிக்குழாய்களில் ஏற்படுகின்ற அடைப்பும் இருதய நோய்க்கு காரணமான அடைப்பும் கொலஸ்தரோல் படிவதனால் ஏற்படுவதால் இரண்டிற்கும் தொடர்புகள் உள்ளது. ஆகவே இருதயநோயை கட்டுப்படுத்த நீங்கள் கையாளும் விடயங்களை இன்னும் கடுமையாக கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

பக்கவாதம் வந்தவர்களுக்கு தசைகள் இறுகுவதால் பல பகுதிகளிலும் நோய் ஏற்படுகின்றது. கிரமமான உடற்பயிற்சி மூலம் தசைகளை இறுக்க நிலையிலிருந்து விடுவிப்பதனுடாக மருந்துகள் உபயோகிப்பதை குறைத்துக் கொள்ளமுடியும். ஆகவே மனந்தளராது தொடர்ந்து உடற்பயிற்சி செய்யுங்கள்.

கேள்வி:

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்புதான் இருதய சத்திரசிகிச்சை செய்து கொண்டேன். ஆனாலும் இப்போதும் அப்பட்போ இரத்த அழுத்தம் (பிறசர்) கூடுவதும் சரியாவதுமாகத்தான் இருந்து வருகின்றது. கொலஸ்தரோல் அளவும் கொஞ்சம் அதிகமாக உள்ளது. இந்த நிலையில் கொரோணா தடுப்புச் சோட்டுக் கொள்வதற்கான தேதியும் இம்மாத நடுப்பகுதியில் எடுத்து விட்டேன். டேஞ்சர் எனச் சிலர் பயமுறுத்துகிறார்கள். அச்சமில்லாமல் போட்டுக் கொள்ளலாமா? உங்கள் ஆலோசனை என்ன?

பதில்:

இரத்தஅழுத்தத்தையும், கொலஸ்தரோலின் அளவையும் கட்டுப்பட்டிற்குள் வைத்திருத்தல் மீண்டும் குருதிக்குழாய்களில் அடைப்பு ஏற்படாமலிருப்பதற்கு மிக அவசியமானது. இரத்தஅழுத்தத்தை கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பதற்கு சாப்பாட்டில் உப்பைக் குறைத்தல், சீரான உடற்பயிற்சி செய்தல், மற்றும் மருந்துகளை சரியான நேரத்திற்கு ஒழுங்காக எடுப்பது என்பன அவசியமாகும். இரத்தஅழுத்தம் 140/90 mmHgஇற்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் நீரழிவு நோயுள்ளவர்களுக்கு 130/80 mmHgஇற்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். இது சீராக இல்லாதவிடத்து உங்கள் குடும்ப மருத்துவருடன் கலந்தாலோசித்து 24மணிநேர இரத்தஅழுத்தம் அளக்கப்பட வேண்டும், இது உங்களுக்கும், குடும்ப மருத்துவருக்கும் சரியான முடிவுகளை எடுப்பதற்கு வழிகாட்டியாக அமையும்.

இதயத்திற்கு குருதிவழங்கும் குருதிக்குழாய்களில் அடைப்பு ஏற்பட்டவர்களுக்கு கூடாத கொலஸ்தரோலின் (LDL cholesterol) msT

1.4 mmol/liter இலும் பார்க்க குறைவாக இருக்க வேண்டும். கொழுப்புச்சத்து குறைவான உணவுகளை உட்கொள்ளல், உடற்பயிற்சி என்பன கொலஸ்தரோலின் அளவைக் குறைக்க மிகவும் முக்கியமானதாகும். அத்துடன் கொலஸ்தரோலின் அளவைக் குறைக்கின்ற மருந்துகளையும் ஒழுங்காக எடுக்கவேண்டும். இதன் பின்பும் கொலஸ்தரோலின் அளவு கட்டுப்பாட்டிற்குள் வரவில்லையெனில் குடும்ப மருத்துவரின் ஆலோசனையுடன் மருந்துகளை கூட்டுவதுபற்றி யோசிக்கவேண்டும்.

இருதயநோய்கள் உள்ளவர்களும் எதிர்ப்புச் சக்தி குறைந்தவர்களாகவே கணிக்கப் படுகின்றார்கள். எனவே தாமதிக்காமல் சுற்றாக்கப்படுகின்றது.

கேள்வி:

எனக்கு அடிக்கடி இரண்டு கைமுட்டுகளும் நோகிறது. நெஞ்சுப்பகுதியிலும் விட்டு விட்டு நோகிறது. சற்று நேரத்தில் நோவு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இதுக்கும் இருதய வியாதிக்கும் ஏதேனும் காரணமா?

பதில்:

இது போன்ற கேள்விகளுக்கு இவ்வாறான கேள்வி - பதில் முறையில் பதிலளிக்க முடியாது அவ்வாறு பதிலளித்தல் தவறுமாகும், சிலவேளைகளில் பாரதுரமான விளைவுகளுக்கு கொண்டு செல்லலாம். நீங்கள் உடனடியாக உங்கள் குடும்பவைத்தியரை அணுகி ஆலோசனை பெறவேண்டும் என்பதே நான் உங்களுக்கு வழங்கக்கூடிய அறிவுரை.

Smihuset AS

SMIHUSET
gjerdar + porter + rekksverk

Gjerde & Rekksverk
Glassrekksverk
Porter
Balkonger
Baldakin & Takoverbygg
Rustfrie deler
Håndløper & Gelender
Lakkerte deler
Skruer, Bolter & Verktøy
Øvrige Produkter

Kontakt: Hardanger vegen 539,
5268 Haukeland.
E.Post: post@smihuset.no
Telefon: 41 07 07 07

FOOD WAYS

INTERNASJONAL DAGLIGVARER

Kontakt tlf: 46419807
Åpningstider: Man- lør: 10:00-18:00, Søn :Stengt
 Lodin Leppsgate 1, 5003 Bergen

உலக செவிலியர் தினம் - மே 12 International Nurses Day

புனோரன்ஸ் நைட்டிங்கேல் Florence Nightingale
(12.05.1820 - 13.08. 1910)

நவீன தாதியியல் முறையை உருவாக்கிய இங்கிலாந்துத் தாதி. போரில் காய்ம்பட்ட வீரர்களுக்கு ஒய்வின்றி மருந்திட்டவர். செவிலியர்களுக்கான பயிற்சிப் பார்ஸியையும் இவரே முதலில் துவங்கினார். விளக்கேந்திய சீமாட்டி, கைவிளக்கேந்திய காரிகை (The Lady with the Lamp) என்று அழைக்கப்பட்டார். இவர் ஒரு எழுத்தாளரும், புனர்வியலாளரும் ஆவார். இவரது பிறந்தநாளே உலக செவிலியர் தினமாகக் நினைவுகரப்பட்டு வருகின்றது.

இன்று உலகை உலுக்கிக் கொண்டும், 3.மெல்லியன் மக்களுக்குமேல் இதுவரை பலியெடுத்தது போதாதன்று இன்னமும் தாண்வமாடிக் கொண்டிருக்கின்றது கொரோனா பெருந்தொற்று நோய். அது இன்னமும் உயிர்ப்பவிகள் கேட்டவண்ணமே உலகப்பந்தின் உச்சியில் நின்று ஆடுகின்றது. இத்தகைய கொடுஞ்சூழல்களிலும் தன்னலம் கருதாத தமது அளப்பரிய பணிகளை, உயிரைத் துச்சமென மதித்துச் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கும் செவிலியர்களையும் இக்கணத்தில் நெகிழ்ச்சியோடு முத்தம்மிட்டு வாழ்த்துகின்றோம்.

கவிஞர் கருணாகரன் விபத்துக்குள்ளாகி கிளிநோச்சி வைத்தியசாலையில் இருந்தபடி உலக செவிலியர்களுக்காக எழுதிய மூன்று கவிதைகளை தேன் தமிழிதழ் உறவுகளுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.

ஓரு தேவதை தந்தையை
நோயிலிருந்தும் சாவிலிருந்தும் மீட்டாள்.
ஓரு தேவதை என் தாயை
அன்னையின் அரவணைப்போடு ஆசீர்வதித்தாள்.

இரண்டு தேவதைகள் என் குழந்தைகளை
பூங்கொத்துகளாக
இரவிலும் அதிகாலையிலுமாக
கைகளில் ஏந்தித் தந்தனர்.

அதிலொருவனுக்கு
நோய் கண்டபோது ஓரு தேவதை
தானே மருந்தும் மந்திரக் கோலுமானாள்.
ஓரு தேவதை தன் மருந்தாலும் உருக்கத்தாலும் என்னை
காயத்திலிருந்தும் வலியிலிருந்தும் மீட்டாள்.

ஓரு தேவதை தன் கண்ணீரையெல்லாம் மறைத்துக் கொண்டு
நம்முடைய கண்ணீரையும்
கறையான இரத்தத்தையும் சீழையும் துடைக்கிறாள்.

ஓரு தேவதை அனலாக கொதிக்கும் உன்னுடலில்
பன்னீராக குளிர்கிறாள்.

ஓரு தேவதை மூலிகையும் மந்திரமாகி
நமக்கெல்லாம் மருந்தும் மாத்திரையுமாகிறாள்.
தேவதைகளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட உலகிலே
வாழும் வரமும் பாக்கியமும்
பெற்றவர்

அன்பினாலானதொரு பூங்கொத்தை

தேவதைகளின் கைகளிலும் இதயத்திலும்

தருகிறார்.

அதுவே அன்பினாலான இந்த நாளும்
ஒளிரும் வாழ்வுமாம்

இன்றும் அதே கரிசனையோடு

இந்த உடலிலிருக்கும்

பாம்புளையெல்லாம்

விரட்டும் மந்திரக் குளிசைகளை

தந்து செல்கிறாள் தாதி.

உணவுக்கும் மருந்துக்குமிடையில்

என்ன வித்தியாசம்? என்று

மருந்து வாசனையே தன்னுடலாகக் கொண்ட

தாதியிடம் கேட்டபோது

தானே உணவாகவும் மருந்தாகவும் மாறினாள்.

குணமாக்கலில் கடவுளும் கங்கையும்

போலன்றோ மருத்துவரும் தாதியும்

எனக் கண்களை மூட

நெகிழ்வானதொரு பாதையில்

இந்தக் குழந்தையை அவர்கள்

அழைத்துச் சென்றனர்.

கந்னோகரன் ஆசப்பத்திரிக் கவிதைகள்

“முக்குறையோடு தூங்க முடியேல்ல மில் என் செய்ய?” என்று கேட்டவனைக்

சூர்ந்து பார்த்த தாதி

“ஓ... அப்படியா?

அப்படியென்டா நீங்க முடிவில்லாமலே

சந்தோசமாகத் தூங்கலாம்,

ஆனால் இங்க இல்ல” என்றாள்.

தாதியின் வார்த்தைகள்
வயிற்று வலியில் தூடித்தவனையும்
தூக்கி சிரிப்பலையில் வைத்தது.

“மில், கண்ணை மூடினால்
கனவெல்லாம்
மருந்து வாசனையும்
மயான யோசினையுமாயிருக்கு!” என்று விழித்தவனுக்கு இடது கையில்
ஒரு இனிப்புசி ஏற்றினாள் தாதி.

“ஜயனுக்கு இந்த அன்பளிப்புப் போதும்
இனிக் கனவில்
கரும்புக் காடும் காதற் பூவும்தான் வருமாக்கும்” என்று கண்ணடித்தான்
எனக்கருகில் இடுப்புடைந்து கிடப்பவன்.

“எப்பவும் எனக்கு
அம்புலன்ஸில் போறுமாதிரியே ஒரு பீலிங்
ஏன்படி?” என்று கேட்டார்
காலுடைந்து கட்டுப் போட்டிருக்கும் தோழர்.
“இப்பகட நீங்க அம்புலன்ஸிலதான்
போய்க்கொண்டிருக்கிறீங்கள்”
என்றபோது விடுதி நிறைந்தது சிரிப்பொலியால்.

பத்தாவது நாளும்
இரவும் பகலும் எரிந்து கொண்டேயிருக்கும்
நியான் விளக்காக ஒளிரும்
தாதியின் முகத்தில்
தாயன்பின் புன்னைக் புத்துக்கிடந்தது.
அந்தப் புன்னைகயில்
நான் கண்ணயர்ந்தேன்.

வெம்மையேறிக் காய்ந்த நிலத்தில்
மகிழ்ச்சியின் விதைகளைத் தூவி
என் வெற்றிடங்களை நிரப்புகின்றனர்.

வெண்கவர்களின் வழியே திறக்கும்
சுவர்க்கத்தின் கதவுகளில்
வெண் திரைகளைத் தொங்க விடும்
மருத்துவப் பணியாளர்கள் சிரிக்கும் போது
எங்கும் வெண்ணொளியே பூக்கிறது.

அவர்களில் யாரையேனும்
அருகில் அழைக்க நீஞ்ம என் கையில்
ஒரு பூ மலர்கிறது
அதனுடைய
ஒவ்வொரு இதழ்களும் வண்ண மாத்திரைகளின் வடிவத்தில்
வாசனையைப் பரப்புகின்றன.

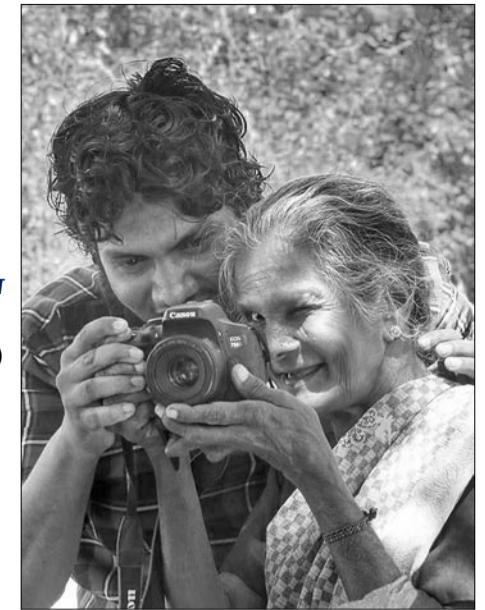
அந்த நிறங்களும் வாசனையுமே
பாம்புகளை விரட்டும் மந்திரமடி

புகைப்படக்கிழங்

படங்களோடு பேசுதல்

தர்மபாலன் ரிலக்சன்
Tharmapalan Tilaxan
(Freelance Photographer)
யாழ்ப்பாணம்

கமராவுக்கே உரிய பெரிய விசாலமான உலகத்தை விடுத்து, சமகாலம் என்ற குறுகிய அளவிடுகளுக்குள் ஒரு சிறிய உலகத்துக்குள் கலைஞரை சுருங்கச் சொல்வது சரிதானா? இத்தனைக்கும் கமரா ஒன்றும் புரட்சி செய்யப் போவதுமில்லை. அது புரட்சி பற்றிய நிகழ்ச்சிகளை, மற்றும் தடயங்களைப் பதிவு செய்வது மட்டும்தான். பின்திய நிலைமைகளில் குறித்த தடயங்கள் வரலாற்று ஆதாரங்களாய் நிலைத்துவிடவும் கூடும். கமரா காட்சிப் படுத்தும் கருவியே தவிர அதனால் சட முடியுமா? அது ஒன்றும் துவக்கு இல்லையே...? -நிலாந்தன்-

1986இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற எனது புகைப்படக் கண்காட்சி பற்றி 07.12.1986ம் ஆண்டு வெளியான ஈழமுரச பத்திரிகையில் ப்பிரஸ்த்தன் என்ற பெயரில் நிலாந்தன் எழுதிய விமர்சனத்திலிருந்து.

கமரா ஒன்றும் துவக்கு இல்லைத்தான், சுடாதுதான் ஆனால் கூடும் சமூகத்தைச் சுட்டுக் கொண்டிருக்கிற பிரச்சனைகளை சுட்கங்களாக்கி, மக்கள்முன் குவித்துப் போடும் அவை கூடும் தான் அப்படிச் சுட்டுக் கொண்டிருக்கும் பிரச்சனைகளைப் பதிந்து செல்லும் ஒரு புகைப்படக்காறன் தான் தர்மபாலன் ரிலக்சன்.

நிறையவே இளைய தலைமுறைப் புகைப்படக் கலைஞர்களை யாத்தகாலங்களிலும் அதன் பின்னாகவும் எமது தேசம் அடையாளம் காட்டியுள்ளது. அல்லது ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் உருவாக்கித் தந்திருக்கின்றது. இன்னும் சொல்லப் போனால் புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் இளைய தலைமுறையினர் அந்தந்த நாடுகளில் ஒளிப்படவியலை கலையாகவும், தொழிற் கல்வியாகவும் கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்புக்கள் ஏராளமாகவே இருந்தும் இது நடைபெறவில்லை. புலம்பெயர் சமுகம் இதனை ஒரு கலையாகவோ, தொழிலாகவோ மேற்கொண்டுள்ளனரா என்றால் மிகமிகச் சொற்படே. அல்லது இல்லை என்றும் சுப்புச் சொல்லலாம் இது ஏன் என்ற கேள்வி எழுமிடத்து, எழுமிடும் வழமையான பதில்தான். "ஒளிப்படவியல் பொருளாதார உச்தியைப் பற்றி ஒரு தொழிற்கல்வி அல்ல" என்ற எண்ணம் எமது சமூகத்தில் இருந்து வருகிறது என்பதுதான். அதுவும் இன்றைய டிஜிட்டல் புகைப்படக் கருவிகளும் மின் வரைதற் தொழில் நுப்பங்களும் அள்ளுகொள்ளியாக அள்ளித் தந்திருப்பதுவும், படமெடுத்தல் என்பதை கமரா வைத்திருக்கும் யாரும் செய்துவிட்டுப் போகலாம் என்ற நிலையும் தான்.

ஆனால், இதற்கெல்லாம் மாறாக ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை ஆயிரக்கணக்கான இளம் புகைப்படக் கலைஞர்கள் உருவாக்கும் பெற்றுள்ளார்கள் தேடலும், கற்றலும் படைத்தலும் என முழுமாகச் செயற்பட்டு வருவதைக் கடந்த பத்தாண்டுகளில் நாம் அவதானிக்கலாம் 2017இல் கிழக்கில் வின்டன் அரங்கம் நிறுவனமும், மட்கள்படு மாவட்ட மாற்றுத்திறனாளிகள் ஒன்றியமும் இனைந்து ஒழுங்கு செய்திருந்த 30 - 40 இளம் ஊடகவியலாளர்களுக்கான ஒரு பயிற்சிப் பட்டறையில், journalphotography தொடர்பான அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள சென்றிருந்தபோது சரிக்குச் சமாக பெண்களும் ஆண்களும் கல்ந்து கொண்டார்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. மேலைத்தேசங்களில்கூட புகைப்படக் கலை பற்றிய பயிற்சிகளுக்கு மிகக் குறைந்த பெண்களே இடம் பெறவார்கள்.

மேலும் அன்று அந்தப் பயிற்சிப் பட்டறையில் கலந்துகொண்ட பல இளம் பெண்கள் யுத்தநாட்களில் தமது அங்கங்களை இழந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள் அவர்களிடம் அன்பறிய தன்றுமிக்கையைக் காண முடிந்தது. இப்படி ஒவ்வொரு தறையிலும் நிசயம் இருப்பார்கள் தன்றுமிக்கையோடு இருப்பார்கள் ஆயினும் இந்தத் "தமிழ்ச்சமுகம்" இந்தப் பெண்களை மீண்டும் வீடு முலைகளுக்குள் தள்ளி இருத்திவைக்க முயற்சித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது.

இப்படி, புகைப்படத்துறை சார்ந்த பெருவிருப்போடும், இதனுடைக் காலைஞர்கள் சாதிக்கலாம் என்ற தேர்வோடும் 2009இற்குப்பின் கமராவைக் கையில் எடுத்த ஒரு இளம் கலைஞர்கள் தான் தர்மபாலன் ரிலக்சன் முன்னே நான் குறிப்பிடத்தபோல "தேடலும், கற்றலும், படைத்தலும்" என முழுமாகச் செயற்பட்டு வரும் ஒரு கலைஞராக இவரை அடையாளம் காண்கிறேன் சமூக, பண்பாட்டு மரபுகள் சார்ந்த விடையங்களை முன்னிறுத்தியும், பிரதானமாக சுற்றுப்பற்குழல் மாசடைதல் தொடர்பான ஆழமான பதிவுகளை வெளிக் கொண்டுவதன் ஊடாகவும் இவர் மிகுந்த கவனத்தைப் பெறும் ஒருவாராக நான் கருதுகிறேன் சுற்றுப்பற்குழல் மாசடைதல் தொடர்பான இவரது படங்களே முதலில் இவரைப் பற்றித் தேடும்படிக்கு என்னைத் தூண்டியது.

அப்படித் தேடும்போதுதான் இவரது முதலாவது புகைப்படக் கண்காட்சி 15.09.2015இல் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் நிகழ்ந்தது பற்றி சிறு குறிப்பைப் பதிவு செய்திருந்தேன் என்பது தெரிய வந்தது, வண்ணப் படங்களால் நிறைந்த கண்காட்சி அது.

2016இல் Goethe Institut in Sri Lanka ஏற்பாட்டில் நிகழ்ந்த இவரது இரண்டாவது கண்காட்சிப் படங்கள் சிலவற்றையும் பின்னர் பார்க்க சுந்தரப்பம் கிடைத்தது மேற்படி இவரது இரண்டு கண்காட்சிகளுக்கிடையிலுமான ஒருவருட இடைவெளி நிறையவே படைப்பு நேர்த்தியிலும், கலைத் திறனிலுமாக முன்னேறியிருப்பதை அவதானிக்க முடிந்தது.

இதனை ரிலக்சனும் புரிந்துகொள்ளத் தவறவில்லை.

இந்த மாறுபாடுகள் பற்றி ரிலக்சன் சொல்வது:

"புகைப்படக் கலையினை கற்றுகொள்ள மேற்கொண்ட முயற்சியின் தொகுப்பாக இக் கண்காட்சி அமைந்தது. இதில் ஒளியினதும் வர்ணத்தினதும் கையாள்கையைக் காணலாம் இக் கண்காட்சியில் முழுமைத்துவம் கிடைக்கவில்லை. காரணம் வர்ணங்களால் கட்டமைக்கப்பட சமூகத்திலிருந்து வந்த நானும் என்னுடைய ஆரம்ப கால படைப்புக்களும் அதுசர்ந்த வெளிப்பாடுகளைத்தான் கொண்டிருந்தது" என்று. 2016ஆண்டுக் கண்காட்சியில் காட்சிப் படுத்தப்பட்ட "மாட்டுவண்டிச் சவாரி" பற்றிய களப் பதிவுகள் மிகவும் பிரதான படைப்புக்களாகக் கொள்ளலாம்"

2018 ஜூலையில் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக கலை வட்டத்தில் ஏற்பாட்டில் "முகங்கள்" என்றும் தலைப்பில் நடைபெற்ற கண்காட்சியானது ரிலக்சனின் இடையறாத காண்பியற் தேடலுக்கும், கற்றலுக்கும், படைத்தலுக்குமான நல்ல பலாபலனைக் கண்டைந்ததற்கான பதிவாக விளங்கியது.

2020 மேமாத இறுதியில் சுற்றுப்பற்குழல் மாசடைதல் தொடர்பான விழிப்புணர்வுக் கண்காட்சியை குருநகர் மீன் சுந்தையில் (வாடியாடி) மக்கள்மக்குடியில் காட்சிப் படுத்தியிருந்தார்.

2017இல் "குருநகர் இந்த மாச்சுக்கழிவுகளால் பெரும் ஆபத்தை நெருங்கி வருகிறது" என்ற செய்தியை, வீடியோ, புகைப்படங்களாக முகநூலில் பதிவு செய்திருந்தேன் அந்தப் பகுதி இன்னும் மோசமான நிலைக்குப் போய்விப்பதென்ற உண்மையை ரிலக்சனின் அந்தப் படங்கள் மீண்டும் பதிவு செய்தது.

இங்கே ரிலக்சனின் இந்தக் கண்காட்சி கவனத்துக்குரியது எவ்வகையிலெனில், அந்த மக்கள் மத்தியிலேயே அவற்றைக் காட்சிப் படுத்தியது இத்தகைய காட்சிப் படுத்தல் முயற்சி என்பதைச் செய்வதற்கு மிகப்பெரும் துணிவு வேண்டும்.

"ஒரு கிளாஸ் பிளேனரி" குடிக்கக்கூட எதுவும் தேராது. ஆனால், கைக்காசு பல அயிரங்களை இழக்க நேரும் இதைத் தெரிந்தே செய்தார். இதனால் தான் கடனாளி ஆவேன் என்ற தெரிந்தும், மக்கள் மீதும், சுற்றுப்புற்குமூலம் மீதும் கொண்ட கரிசனையாலேயே மேற்கொண்டார். இந்தகைய செயற்பாடுகள் அமைப்புதியாகத் திரண்டு "பிரச்சார இயக்கமாக" மேற்கொள்ள வேண்டும் அப்போதுதன் தீவுகள் எதாவது ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

இதுபற்றி புகைப்படக்காரன் தர்மாலன் ரிலக்சன் சொல்வதை இங்கே நான் நிச்சயம் பதிவு செய்தே ஆக வேண்டும்-

"குருநகர் ஒரு கடலோர கிராமம் மற்றும் இலங்கையின் வடக்கு பகுதியில் யாழ்ப்பாண நகரத்தின் அடர்த்தியான பகுதி. அரசாங்க பதிவுகளின்படி, இந்தச் சிறிய பகுதியில் 2313 மீண்டி குடும்பங்கள் வசித்து வருகின்றன. ஆனால், தூதிஷ்டவசமாக, குருநகர் மீண்டி பகுதி முற்றிலும் குப்பை மற்றும் நெகிழிக் கழிவுகளால் மூடப்பட்டுள்ளது.

ஏற்கனவே 82% கடற்கரை முற்றிலும் மாசுப்பட்டுள்ளதாகக் கடல்வளத்துறை சுறுகின்றது. இது கடல் பகுதியில் மட்டுமல்ல முழு கிராமத்தின் சுற்றுப்பற்றிலும் நிகழ்ந்துள்ளது. தூதிஷ்டவசமாகக் கடலிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் இந்த குப்பைகளைக் கொட்டுவது இந்தப் பகுதியில் வசிக்கும் அதே மக்களால் தான் மேற்கொள்ளப் படுகின்றது. குப்பை மற்றும் நெகிழிகள் கால்வாய்கள் மற்றும் வடிகால் வழியாகப் பயணித்து இறுதியாகக் கடலோரப் பகுதியில் கலக்கின்றன. இதனை ஒரு புகைப்பட ஆவணமாகத் தொகுத்து அந்த பகுதி மக்களுக்கே அதன் தாக்கத்தினை உணரவைக்க, கண்கள் பார்ச்ச முடியாத காட்சிகளை அதன் தாக்கத்தின் பாதிப்பினையும் தெரியப்படுத்த முயற்சி செய்தேன். இன்றும் முயற்சி செய்கின்றேன். இனியும் முயற்சி செய்வேன் முழுமையாக. என்று கடல் தூதிஷ்டவசமாகின்றதோ அன்று ஒரு முடிவு வரும் அதுவரை....." எனப் பதிவு செய்திரார்.

தர்மாலன் ரிலக்சன் என்ற புகைப்படக்காரன் தனதான சமூகக் கடமைகளை விரிவுபடுத்திக்கொண்டு பயணிப்பதை நாளஞ்சு நாள் அவதானித்து வருகிறேன். இந்தக் கடலங்கள் சுற்றுப்பற்க குழலோடு பயணம் செய்வதை மிகவும் ஆச்சரியத்தோடு அவதானிப்பதோடு, இவரோடு இணைந்து பயணிக்கும் ஆவணையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

யானைகளும் ஆமைகளும் வந்தனைக்குரிய உயிரிகளாகப் பிரகடனப் படுத்தியும், இவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கான பலப்பல சட்டங்களையும் இலங்கை அரசுக்கிளரம் உருவாக்கி வைத்திருக்கின்றது. ஆனால் இந்த உயிரிகளின் பேரழிவுகளுக்குக் காரணமாகவும் இதே அரசுத்திருத்தின் செயற்பாடுகளே திகழ்கின்றன. அம்பாறை மாவட்டம், கல்முனை நகராட்சி சேகரிக்கும் குப்பைக்கழிவுகளை ஒலுவில் பள்ளக்காடு வனப்பகுதிக்கு அருகே கொட்டிக் குவித்துவருகிறது.

இந்தக் குப்பைக் குயியல்களில் நிறைந்து காணப்படும் நெகிழிப் போன்ற நக்கக் கழிவுகளை யானைகள் உண்ணும் வழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன.

இதனால் யானைகளின் இறப்பு விகிதம் நாளஞ்சுநாள் அதிகரித்து வருகின்றது. இவற்றை ரிலக்சன் புகைப்படங்களாகப் பதிவு செய்ததோடு, அவற்றை "பள்ளக்காட்டு யானைகளின் கதை" என 29.04.2020இல் காச்சிப் படுத்தியுள்ளார்.

இது தரையிலும், விளை நிலங்களிலும், காட்டிலும் மட்டுமல்லது கடலிலும் இந்த நாசகார மாசடைதலை நாம் ஏற்படுத்துகின்றோம் நாம் வீசியெறியும் நெகிழி போன்ற நக்கக் கழிவுகள் பெருமெடுப்பில் கடலிலேயே சென்று சேர்கிறது.

யானைகள் நெகிழியைச் சாப்பிட்டு மடிவதுபோலவே கடலிலும் ஆமைகளும், கலவாய், கிளிமீன், விளைனீன் போன்ற இன்னும் பல கல்வீன் இனங்களும், நீர்க்காகம், நாரை, கொக்கு, காவாய் போன்ற நீர்ப்பறவைகளும் இவற்றைச் சாப்பிட்டு மடிகின்றன.

ஆமைகள் அழிந்து போவதற்கு இவை மட்டும் காரணமல்ல,

ஆமைகள் கரையில்தான் முட்டைகளிட்டு தமது இனவிருத்தியை மேற்கொள்ளும் ஆனால் வட்குருக் கிழக்கில் பெரும்பான்மையான கரைகளை இலங்கை அரசு தனியார்களுக்குத் தாரைவாங்குதுக் கொடுத்து விட்டது. இப்போ அவையெல்லாம் உல்லாச விடுதிகளின் கட்டடக்காடுகளாக உருமாறிப் போயின.

சுற்றுப்புற்குமூலம் தொடர்பான முக்கியமான பதிவுகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வரும் ரிலக்சன், அவற்றை மக்களும் காச்சிப்படுத்தும் காலத்துக்காகக் காத்திருக்கிறார். ஆர்வமுள்ள நண்பர்கள் அவரைத் தொடர்பு கொள்ளலாம் தவிர, புகைப்படக்கலை தொடர்பாக ஆர்வமுடன் வரும் இளைய தலைமுறையினருக்கு இக்கலை சார்ந்த பயிற்சிகளையும் வழங்கி வருகின்றார்.

2019 செப்டெம்பரில் தொடங்கி, புகைப்படக் கலைஞர்களை ஒன்றினைத்து "யாழ் புகைப்பட சமூகம் (Jaffna Photography Society)" எனும் அமைப்பினை உருவாக்கி செயற்பட்டு வருகிறார்கள் என்பது இன்னும் மகிழ்ச்சி தரும் விடையமாகும். வாழ்ந்துக்கொண்ட ரிலக்சன் தொடர்ந்து பயணிபுங்கள்.

"பள்ளக்காட்டு யானைகளின் கதை" புகைப்படம் 2020 ஆண்டில் சிறந்த புகைப்படங்களில் ஒன்றாக The Guardian ஆல் தேர்வு செய்யப் பட்டது.

மாணவின் சின்னடிக்கறைகள்

குற்றவாளி

இன்று காலையே அலுவலகம் அமர்க்களமாகிவிட்டது வாடக்கையாளர் சிவராஜா மிகுந்த பதுத்துடன் காணப்பட்டார். தன்னுடைய பத்திரிகைளை மாற்றமாற் அடுக்குவதும் எதையோ தவறவிட்டுத் தேடுவதுபோலவும் அவரது பதப்பட்ட காணப்பட்டது.

இடையிடையே அருகில் நின்றுகொண்டிருந்த கறுப்பின மனிதனையும் பார்வையால் வெட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

அந்தமினதன் தனது தேவைமுடிந்து வெளியேற்ற தயாரானபோது சிவராஜா மேலும் பதுத்துடன் தன் பொக்கர்ணுகளை வேகமாக அங்குமிஞ்சுமாகத் தப்பினார். தனது கைப்பையைத் துளாவினார்.

‘அண்ணை என்ற ரெவிபோனைக் காணேஸ்ல் உவரை மறியுங்கோ. உவரைப் பிடியுங்கோ’ என என்னை அவசரப்படுத்தினார். ‘என்ற நம்பருக்கு ஒருக்கால் அடியுங்கோ அடியுங்கோ’ என்று தனது நம்பரைத் தந்தார்.

எனக்குத் தரம் சுங்கமாக இருந்தது. நான் மிகப் பக்குவமாக அந்த மனிதனை தாழ்த்திக்கூட செய்துபடி அவரது இலக்கத்தை அழுத்தினேன். ஒரு சத்தமும் கேட்கவில்லை. அந்தக் கறுப்பின மனிதனை மிகநெருக்கமாக அண்மித்துப் பார்த்தார். மனம்! சுத்தம் வரவேயில்லை.

‘அண்ணை உவன் சுவன்னை கட்ட பண்ணிப்போட்டான். கள்ளக்கறுவல். திரும்ப அடியுங்கோ’ என்றார். திரும்ப அழுத்தினேன் ஒரு பெண் குரல் கேட்டது. சிவராஜா பாய்ந்து ரெவிபோனைப் புடுங்கினார்.

‘மடம் வு செத் கீ? வு செத் கீ மடம்?’

யார் நீ? யார் நீ? என ஆவேசமாகக் கத்தினார்.

‘என்னப்பா உங்களுக்கு விச்சே? வீட்டில் போனை விட்டுப்போக்குப்போய் உங்க நின்டு ஏன் கத்திக்கொண்டு நிக்கிறியன்?’

சிவராஜாவின் முகம் நானிச்சிவர்த்தது உற்சாகத்தில் கண்கள் நிரமின. அவரது மனச எது வித குற்ற உணர்வுமின்றி மகிழ்ச்சியில் ஆரவாரித்தது கறுப்பின மனிதரோ எதுவும் புரியாது விரைத்துபடி அந்த இத்திலேயே நின்றுகொண்டிருந்தார்.

புதுச்சைக்கள்

கோபி இப்போ ஒரு வாரமாக நடந்தே பாடசாலைக்குப் போகிறான். அவனது புதுச் சைக்கிள் வீடில் அனாதரவாப் நிற்கிறது. வாரமுதல் நாட்களில் மழைத்துறைல் சாதுவாக இருந்தது. அதனால்தான் அவன் சைக்கிளை எடுக்கவில்லை என நினைத்திருந்தேன். ஆனால் துறவு விட்டபிரிகும் அவன் தொடவேயில்லை.

எங்கள் சிறிய வீட்டிற்குள் ஓரத்தே அது தன்பாடில் நிற்கிறது. இடைஞ்சல் ஆனாலும் வெளியில் விட கள்ளர்ப்பம்

அவனது எத்தனை நாள் கனவு அது தகப்பனும் செத்துப்போக முன்று பிள்ளைகளுடன் என்னால் அவனின் ஆசைகளை எப்படி நிறைவேற்றி வைக்கமுடியும்?

அதிபரின் சிபாரிசின் பெயரில், ஒரு வெளிராட்டு நல்ல உள்ளத்தின் கருணையினால் அவனுக்கு இந்தச் சைக்கிள் கிடைத்தது பழைய சைக்கிள் என்றாலும் பரவாயில்லை என்று எங்கிக்கிட்டத் அவனுக்கு, புதுச் சைக்கிள்! சொல்லவா வேண்டும்! அவனின் மகிழ்ச்சிக்கு அனாவே இல்லை. சைக்கிளை அடிக்கடி துடைப்பதும் அழுபுடுத்துவதுமாக அவன் பொழுதுகளைப்பார்க்க எனக்குள்ளார்ம் மகிழ்ச்சி ஆரவாரித்தது.

வெளிராட்டு கனவாணோடு பத்திரிகைகளில் அவன் புகைப்படம் வந்தபோது எவ்வளவு பூரித்து நின்றான். பத்திரிகைகளின் துண்டுகளைக்கூட கவனமாகக் கத்துரித்துச் சேகரித்தும் வைத்திருந்தான்.

இப்போ என்ன நடந்தது அவனுக்கு!

‘தமிழ், ஏன் ராசா சைக்கிள்ளை பள்ளிக்கு போகிறேல்ல’

அவன் எதுவும் பேசவில்லை.

‘என்றாசா சைக்கிள் ஆராவது களவெடுத்துப்போடுவினம் என்டு பயப்பிற்றியா?’

‘இல்லை’

‘ஆராவது சைக்கிள் உடைக்கப் போடுவினமோ?’

‘இல்லை’

‘அப்ப...’

‘எல்லாரும் பகிழிப்பன்றுநாங்கள்’ என்று சிறைங்கத்தொடங்கினான்.

‘என்னாடு ராசா...?’

‘எடேய்! இவர் முதலாம் பிள்ளையாப் வந்ததுக்காவண்டி கிடைச் சுரியாமா இது’

‘எடேய்! இவர் நூறுமீற்றில் முதலாவதாப் வந்ததுக்காவண்டி கிடைச் சுரியாமா இது’

அவனுக்குத்தெரியும் தான் வகுப்பில் முதலாம் பிள்ளையும் இல்லை. நூறுமீற்றிலை முதலாவதாப் போல், தான் ஓட்டே இல்லை என்பதும் இது தனது வறுமைக்குக் கிடைத் தரிசாய் அவன் உணர்கிறான்.

கம்ரீமாய் நிற்கும் புதுச்சைக்கிளைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவனுக்கு வெறுப்பாய் வருகிறது. யார் யாரோ மீதெல்லாம் கோபம் கோபமாய் வருகிறது சைக்கிளை உடைய வேண்டும் போல அவனுக்குத் தோன்றுகிறது மனது சேர்ந்துபோக அவன் நடந்தே பாடசாலைக்குப் போகிறான்.

கொரோனாவும் குளிர்சாதனப்பெட்டியும்

ஆஹுமாதங்கள் அல்ல கிட்டத்தட்ட ஒருவருடங்களுக்கு மேலாக அந்த குளிர்சாதனப்பெட்டியை இவ்வளவு உண்ணிப்பாக எப்ப்பார்க்காதது என்த வறுதான் அதற்காக இப்படியா?

எற்றதாழ முக்கால்வாசி பெப்பட்டை ஜீஸ் நிறைத்திருந்தது. கதவு பூட் முடியாதளவுக்கு பொருட்கள் நிரமிவ வழிந்தன. இதற்குள் இன்று வாங்கிய பொருட்களை வேறு அடுக்கவேண்டும்

குந்திஇருந்து தொடங்கினேன். எவ்வளவுதான் அசைத்தாலும் அசையவில்லை. தலைதுவும்டும் தூபாக்கி, சூட்டீர் முதல்கொண்டு பவுத்திரமாக துப்பரவு செய்யத்தொடங்கினேன். இவ்வாறான வேலைகள் செய்யும் போது எனக்கு அருகில் யாராவது நிற்கவேண்டும் ஆனால், ஒருவரும் நிற்கமாட்டார்கள்.

அந்தளவுக்கு எனது சன்னதம் இருக்கும் வீப்பலுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமல்ல மனதில் யார் யார் தோன்றுகிறார்களோ அவர்களுக்கு எல்லாம் சேர்த்துநடக்கும்

அரைமணிநேரம் போக, ஒருவித உற்சாகமும் நமிக்கையும் பிறந்தது. ஜீஸ் கட்டிகள் உருகின. உருகியவை போக, உருகாதவற்றை சுத்தியல் கொண்டு தப்பி வெற்றிகொண்டேன். குளிர்சாதனப்பெட்டி மினங்கியது. மகிழ்ச்சியில் மனம் துள்ள, பெருமை கொண்டேன். மனவியை அழைத்து பெருமையைப் பகிற்கேன். பிள்ளைகள் புருவத்தை உயர்த்தினார்கள்.

ஆனால், இப்போ குளிர்சாதனப்பெட்டியோ இயங்க மறுக்கிறது. எவ்வளவோ முயன்றும் முடியவில்லை. அருகில் நிற்பவர்களின் முகத்தை நிமிர்ந்து பார்க்கும் திராணி எனக்கு கொஞ்சம்கூட இல்லை.

கண்ணாடி

இந்தச் சின்னப்படக்கதையை இவ்வாறு எழுதலாம் என முடிவுசெய்து எழுதுத்தொடங்கினேன்.

*

வீட்டுக்கண்ணாடி தூசுபடிந்து கிட்டத்து.

அதற்கேன் நான் கோபப்படவேண்டும்?

ஆனாலும் எனக்குக் கோபம் வந்தது. அருகாக வந்த மகளிடம் என் சின்னதைக் கொட்டினேன்.

அவன் என் கண்களை உற்று நோக்கினார்.

‘அப்பா, முதல்ல உங்களினர் கண்ணாடியைத் துடையுங்கோ’ என்றாள். ஓம்! என்னுடைய கண்ணாடி தூசு படிந்துதான் கிட்டத்து.

ஆனால், எப்படி நான் அதை ஒத்துக்கொள்ளுமுடியும்?

தடுமாறியைப் போத்தை இரட்டிப்பாக்கினேன்.

‘அப்பா, உங்கட கண்ணாடி அழுக்காயிற்கால், பாக்கிறதும் எல்லாம் அழுக்காய்த்தானிற்கும் முதல்ல அதைத் துடையாம்கோ.

வீட்டுக்கண்ணாடியைப் பிறகு துடைப்பம் என்றாள்.

‘கண்ணாடியில் தூசு படியிற்று சாதாரண விடயம்? அதுக்கேன் இந்த காட்டுக்கத்தல் கத்துறிக்கன்றன்?’

இதனை அவன் சாதாரணமாகத்தான் சொன்னாலும், அதைச்சொல்லும் போது தமிழிலிருந்து பிரெஞ்சு மொழிக்கு மாறினாள்.

எனக்கு உடல் சிவில்துது வேறு வழியின்றி அமைதியாகி, என்னுடைய முக்குக்கண்ணாடியைத் துடைக்கத் தொ

2009ஆம் ஆண்டு வன்னி யத்தத்தில் நேரடி அனுபவங்களிலிருந்து - இலாங்கையின் எழுத்தாளரும், ஊடகவியலாளருமான ப்ரியமதா பயஸ்

2009 - வன்னி யத்தம் ஈழத்தமிழர்கள் வாழ்வில் அழிக்கமுடியாத வடு. அது எப்போதும் நம் வாழ்க்கையில் பதியப்பட வேண்டிய ஒரு வரலாறுதான் - ஆயினும் நான் கண்ட அவசத்தின் சிறு துளியை இந்த மேமாதத்தில் உங்களோடு பகிர்கிறேன்.

இட ஒடி கடைத்து இப்போது நாம் வந்திருக்கும் பகுதி முல்லைத்தீவின் கடற்கரை நகர் போக்கணை. பொக்கணைப்பகுதி பெரும் மக்கள் வெள்ளத்தில் தத்தளித்தது புலிகளின் வங்கிக் கிளைகள் எல்லாம் பொக்கணைக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தன ஓவ்வொரு சுடாரங்களில் வங்கிகளும் இயங்கின.

மக்கள் தமது இருப்புகளை பெற்றுக்கொள்ள இலகுவான வழிகளாகப் புலிகள் இதுணைக் கையாண்டனர். அத்தனை இன்னலிலும் மக்கள் தமது பணத்தை எடுக்க அவர்கள் பெரும் உதவி புரிந்தனர். எங்கள் வங்கி கிளையையும் அங்கே இயக்க முடிவாகியிருந்தது ஆனால் பணியாளர்கள் எல்லோரும் திக்கொருவராக ஒடி இருந்தமையால் யாருக்கும் எதுவும் தெரியாது.

எதேசுசூயாக எமது வங்கிக் கிளை அலுவலகம் இயங்குவதைக் கண்டேன் ஒடிச்சென்று அந்த மாதத்துக்குரிய கொடுப்பனவை எடுத்துக்கொண்டேன்.

கொடுப்பனவு எடுத்தும் மூவாயிரம் ரூபாவுக்கு ஒரு அங்கர் மா பெப்பட்டையை வாங்கிக்கொண்டேன், மீதும் இருந்த பணத்துக்கு அதிக வாங்கலாம் என பொக்கணை கடற்கரையையும் மக்கள் வெள்ளத்தையும் பலமுறை சுற்றி வந்தேன் முடியவில்லை.

எங்கோ ஒரு சுன்டு கோதுப்பருப்பு பயசிற்கு கிடைத்துவிட்டது ஒட்டமும் நடையாக அதைக் கொண்டுவந்தார். கோதை நீக்காமல் அவிக்குமாறு எனக்கு உத்தரவு போடப்பட்டது காரணம் கோதை நீக்கினால் அதில் பாதி குறைந்துவிடும் அந்த கோதோடு அவிப்பது நன்மையானது என்பது அப்போதைய நிலை.

அது அவிக்கும்போது இன்னொரு உத்தரவும் போடப்பட்டது நிறைய தண்ணீர் விட்டு அவிக்கும்படி ஒரு பெரிய பானையில் ஒரு சுன்டு கோதுப்பருப்பை போட்டு அவிக்கின்றேன்.

நீரை வடித்து இன்னொரு பானையில் வைத்துக்கொண்டு பருப்பை எடுத்தால் காட்டுப்பசி பசிக்கிறது ஒருவரின் வயிற்றை கூட நிரப்ப தகுதியற்று அந்த பருப்பு இருந்தது .

அப்போதுதான் ஏன் இப்படி பசிக்கிறது என்று என்னாத்தோன்றியது, எப்போதோ ஒருநாள் வெரித்தாஸ் வாணைவி தமிழ் பணியில் ஜெகத் கஸ்பார் அவர்கள் சொல்லியது நினைவுக்கு வந்தது “கடற்கரையில் குடியிருப்பவர்கள் கடுமையான பசியை எதிர்கொள்வார்கள்” என்றும் அதற்கு காரணம் கடற்கரையில் வீசும் உப்புக்காற்றும் வெயிலும் உடல்ஸ்தலையில் ஏற்படுத்தும் மாற்றங்கள் என்பதையும் நினைவு படுத்தி பார்த்தேன்.

தாங்க முடியாத பசியும், தாகமும் ஒடி ஒடி கடைத்திருந்த உடலை சோர்வடைய செய்தது செய்வதறியாது திக்கு திசை தெரியாது ஒடிக்கொண்டு இருக்கும் மக்கள் வெள்ளத்தில் சிறு மீன்களாக நாமும்தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தோம்

குடிப்பதற்கு தண்ணீர் என்பது அருமருந்தாக இருந்தது. கடற்கரையில் எப்போதும் ஊறிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு கிணறு இருப்பதாகத் தகவல் வந்தது இரண்டு காங்களை எடுத்துக்கொண்டு அந்த கிணறு இருக்கும் திசைநோக்கி

நடக்கத் தொடங்கினேன் என்னோடு துணைக்கு அக்கம்பக்கத்துக் தறப்பாள் காரரும் சேர்ந்துகொண்டனர். கிணறு இருக்கும் இடத்தை அரைமணிநேர நடைக்கு பின்னர் கண்டைந்தோம் அங்கே கிணற்றுக்கு அருகில் செல்லுமுடியாது ஜநாறு மீற்ற தூரத்தில் இருந்து நிரையாக மக்கள் நின்றனர். நாமும் அவ்விடத்தில் நின்றுகொண்டோம் ஆனால் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டுதான் போகவேண்டும் என்ற நிரப்பந்தமான சூழல் இவ்வளவு பேருக்கும் இந்தக் கிணற்றுக்குள் தண்ணீர் இருக்குமா என்பது எனக்குப் பெரும் கேள்வியாக இருந்தது.

கிணற்றை அண்மித்து எட்டிப்பார்க்கலாம் என்றாலும் ஒருவரும் ஒரு அடி முன் நகர விடுகிறார்கள் இல்லை. பின்னளை இன்காலவா இடைக்குள்ள பூாத, நாங்கள் எவ்வளவு நேரமாய் நிக்கிறோம் அங்க செல் விழுக்குது.. எங்கின்ற புலம்பல்கள் வேறு. நானோ விடுவதாய் இல்லை “ஜேயோ நான் லைனை குழப்பேல்ல கிணற்குத்துக்க தண்ணீர் நிக்குதோன்டு பாத்திட்டு வாறுன்” என்றேன் என் ஆவல் அவர்களையும் தொற்றிவிட்டது போல காங்களை என் நிரையில் அடிக்கிவிட்டு போவதற்கு அனுமதி கிடைத்தது.

மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து கிணற்குத்தடியை அண்மிக்கிறேன் எங்கபுள்ள போறாய் இங்காலவா என்கின்ற குரல்களே அதிகமாக கேட்டன. அவர்களின் ஆதங்கம் பிரிந்தவளான நான் கிணற்றை பார்க்க, கிணற்றை பார்க்க என்று சொல்லிக்கொண்டே கிட்ட சென்று விட்டேன் அட கடவுளே!!!

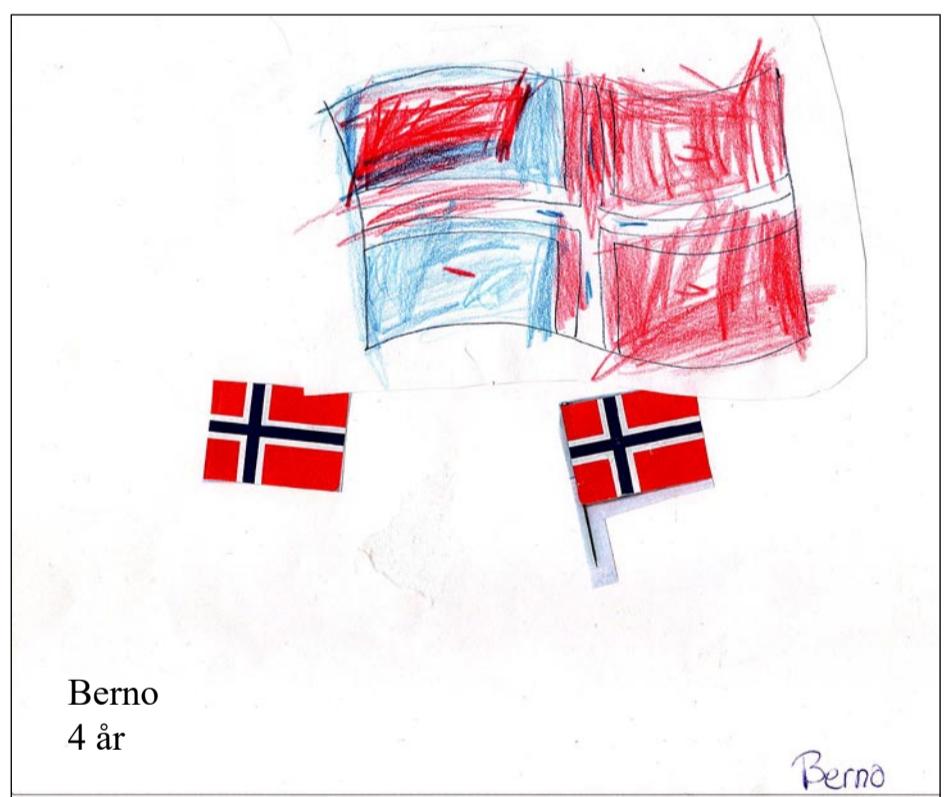
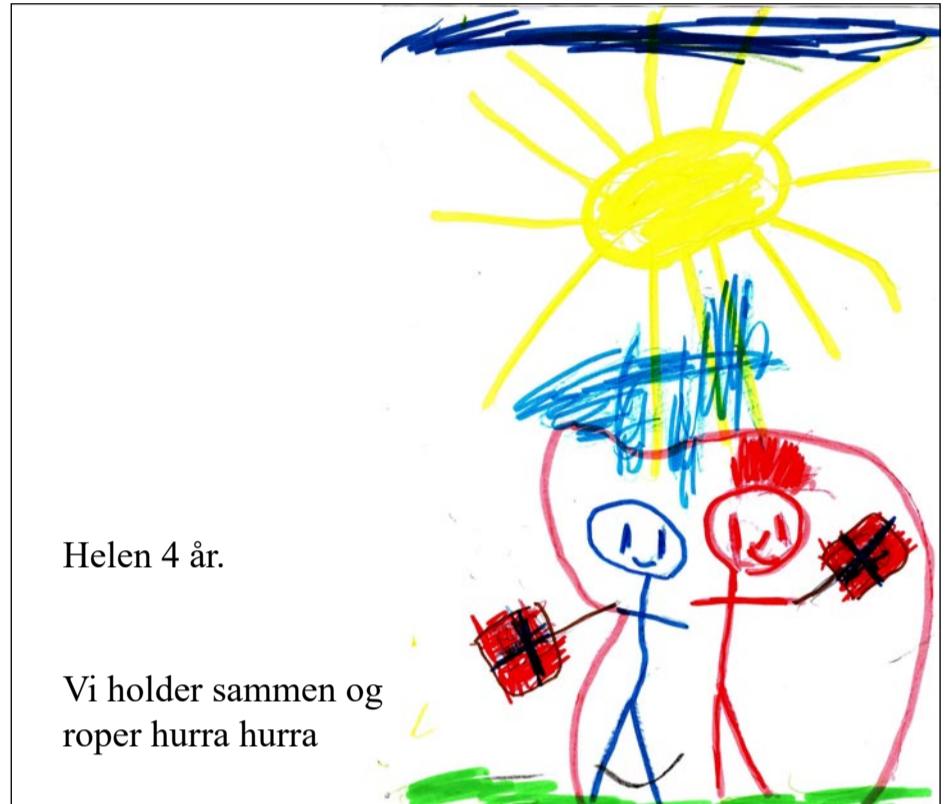
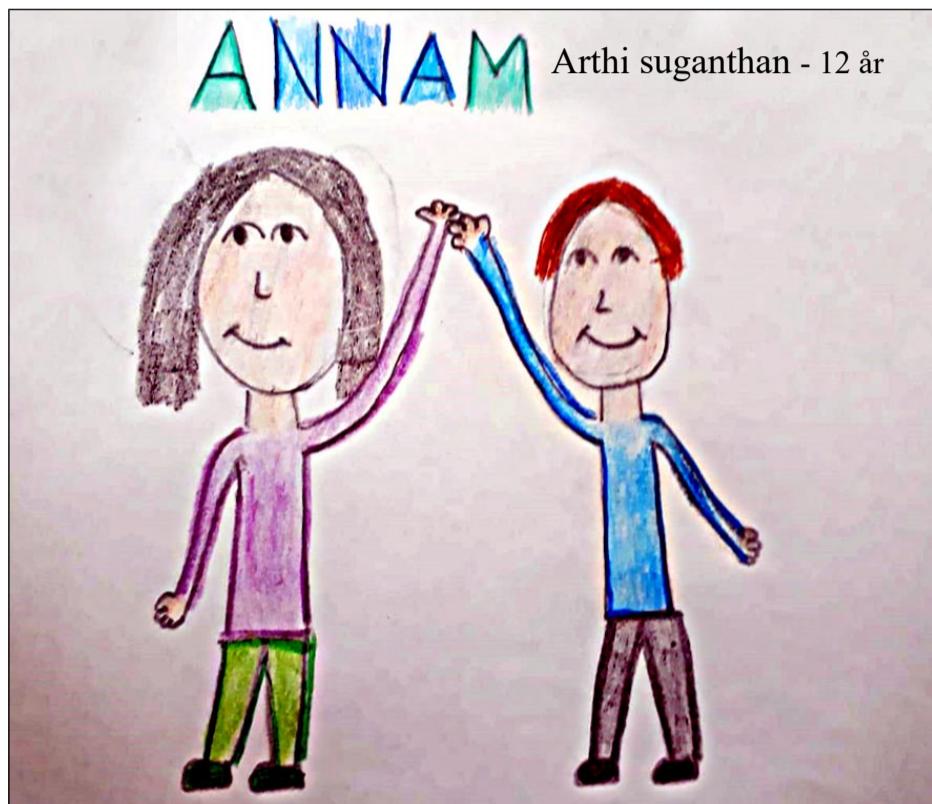
கிணற்றுக்குள் ஒரு அடி வரையான நீர் மட்டும்தான் இருக்கின்றது ஆனால் சுற்றிவர நாற்புது ஜூப்து வாளிகள் போட்டு தொடர்ச்சியாக அள்ளிக்கொண்டே இருக்கின்றனர். அந்த ஒரு அடியில் இருந்து நீர் குறையவும் இல்லை சுபவும் இல்லை, மனது கணத்துக்க கண்கள் என்ன அறியாமல் கண்ணீரைக் கொட்டியது. ஏதோ நான் அள்ளிக்கொடுப்பதாக நினைத்தது மனம் அவ்வளவுக்கு மனது உருகி என் கண்கள் கண்ணீரை சொரிந்தன.

அந்த இடத்தில் இதுநான் கடவுள் வரும் வழி என்பதுபோல அந்த இயற்கை தாய்மன்னை மனதுருகி நினைந்துகொண்டு திட்மோடு என் லைனுக்கு போய் அமர்ந்துகொண்டேன். என்ன பின்னளை தண்ணீர் நிக்குதே எங்களுக்கும் கிடைக்குமே எல்லோரது ஆவலுக்கும் என் பதில் திட்மான நம்பிக்கையை தந்திருக்கும்

என்பினே காத்திருப்போர் எத்தனை மணிக்கு போவார்கள் என்று நான் கணக்குபண்ணிக்கொண்டு வரிசையில் இருக்கின்றேன் அவ்வப்போது வரிசையைக் குழப்பியவர்கள் சண்டை போட்டுக்கொள்கிறார்கள். பின்னர் சேர்ந்துகொள்கிறார்கள் என் நேரம் வந்தது, வாளியை போட்டு அள்ளிய முதல்வாளி தண்ணீரையை குடிக்கலாம் என் என்னிக் குனிந்தேன். எங்கிருந்தோ வந்த கொத்துக்குண்டுகள் கிணற்றை அண்மித்த பகுதியில் விழ்ந்து வெடித்தது அப்படியே எல்லோரும் படுத்துக்கொண்டனர் அக்கம்பக்கத்தில் இருந்து சுருதிவழியை எழுந்து ஒடினர். மனது கணத்து. இறப்பு அதிகமாக இருப்பது தெரிந்தது அவலச்சுத்தும் காதை பிளங்தது நாம் மீண்டும் தண்ணீர் அள்ளிக்கொண்டு ஒட்டம் பிடித்து எங்கள் கூடாரத்தை வந்தபைந்தேன்.

இது நான் 2009 வன்னி யத்தத்தில் கண்ட சிறு அனுபவம் தேன்தமிழிதோடு பகிர்ந்துகொண்டதில் மனம் நிறைகிறது.

-ப்ரியமதா பயஸ்-

Fra barnemunn om 17. mai

Vi pyner alle avdelingene med 17. mai flag.

-Johannes 4 år.

Vi kler oss ut, har med oss trumpet og flagg. også har vi leker i begge lommene.

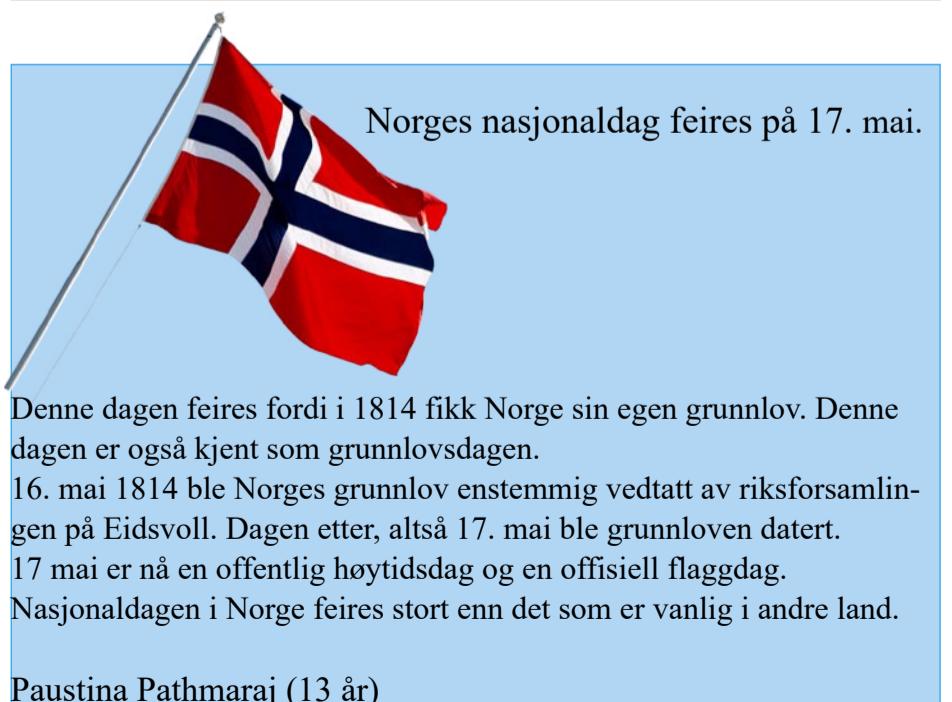
-Marius 4 år.

Vi får besøk av venner og beste foreldre, og spiser is og god mat

-Alina 5 år.

Vi pynter med flagg og ballonger, tar på bunad og spiser masse is.

-Aurora 5 år.

கடைசிப் பக்கம் Siste Side

måneds bilde

NILS HENNING VOGT

fofo: Simon Vimalarajan

Nils Henning Vogt நடிகர், இயக்குனர்.

29 ஏப்ரல் 1948 ஓஸ்லோவில் பிறந்தவர்.
1972இல் Molde எனுமிடத்தில் உள்ள நாடக அரங்கில் அறிமுகமானவர். 1973 அரங்கின் நாடகக்குழுவில் நிரந்தர நடிகனாக அமர்த்தப்பட்டார். நாடகத்தில் ஈடுபாடுகொண்ட Nils Henning மாணவப் பருவத்திலேயேதான் அவர் நாடகக்கலையினில் ஆர்வம் கொண்டு அக்கல்வியினைத் தேர்ந்தெடுத்தார். நோர்வே தியேட்டர் அக்கடமியில் கலைக்கல்வியினை கற்று பட்டதாரியாகினார்.

தேசிய அரங்கு, Rogaland அரங்கு, புதிய அரங்கு போன்ற நோர்வேயின் தலை சிறந்த நாடக அரங்குகளில் நாடக இயக்குனராகவும், நடிகராகவும் மக்களின் மனங்களில் இடம் பிடிக்க ஆரம்பித்தார். இங்கெல்லாம் அரங்கேற்றப்பட்ட வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியரின் கலைப்படைப்புகளில் இவரும் பங்கேற்றவர்.

பிற்காலத்தில் தன்னை ஒரு நகைச்சவை நடிகனாக மாற்றிக்கொண்டார். அதேவேளை சில திரைப்படங்களில் துணை வேடங்களில் நடித்துள்ளார். பல தொலைக்காட்சித் தொடர்கள் இவரை கதாநாயகனாக கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகள் தொடராய் ஒளிபரப்பப்பட்டு வருகின்றன. Karl Reverud i de tre situasjonskomedieene Mot i brøstet (1993–1997), Karl & Co (1998–2001) og Karl III (2009). ஆக மூன்று தொலைக்காட்சி தொடர்களில் சிறந்த பாத்திரத்தில் நகைச்சவை நடிகராக நடித்து மக்களின் மனதில் பதிந்தவர்.

fofo: Simon Vimalarajan

Bergen Tamilsk Avis

Ansvarlig redaktør: Julius Antonipillai - Adresse: Krohnegården 5b, 5146 Fyllingsdalen.- Telefon: 924 636 74
E-Post: ttoosai@gmail.com / antonipillai@hotmail.com

Org.nr: 926 840 320 - ISSN 2703-8440